O. GERARD TOMO STANTIĆ, OCD.

NA BOŽJI NAČIN MEĐU LJUDIMA

1988

24787

NEDOSTAJU S STRANICE 62-63

O. GERARD TOMO STANTIĆ, OCD.

NA BOŽJI NAČIN MEĐU LJUDIMA

1988

Dopuštenjem crkvenih vlasti:
Biskupski Ordinarijat, Subotica
382/88, 29 veljače, 1988.

Izdaje Vicepostulatura Karmelićana

Odgovara: A. Stantić,
41000 Zagreb, Česmičkoga 1.

Uvodna riječ

Među ugodnicima Božjim o kojima je u našoj domovini pokrenut postupak za proglašenje blaženim i svetim je o. Gerard Tomo Stantić, karmelićanin. O njemu je crkveno-sudbeni postupak započeo prije gotovo tri godine. No kako je Sluga Božji nedostatno poznat širem kršćanskom općinstvu u nas želim pisanom riječi o. Gerarda Tome Stantića pridonijeti njegovu boljem poznavanju.

Sluga je Božji napisao brojne stranice o različitim i raznovrsnim pitanjima kršćanskoga života. Veći dio svojih propovijedi napisao je u cijelosti ili u glavnim točkama. Stječe se dojam da je zapisao svako svoje nadahnuće koje mu je služilo ne samo za vlastiti duhovni život nego i za vodstvo duša koje su tražile njegove duhovne savjete.

Budući da je doživio osamdeseti rođendan imao je gotovo šezdeset godina proživljenih u redovničkom životu i pedeset četiri u svećeničkom. Dugo razdoblje života i rada dalo je mogućnost da napiše brojne bilješke i spise. Nekoliko tisuća stranica čuva se danas u pismohrani Vicepostulature. Sve su ispisane vlastoručno na papiru različitih veličina. Objelodanjujemo samo mali dio spomenute bogate pismene ostavštine.

U izboru ulomaka iz njegovih spisa želio sam obuhvatiti samo neke teme o kojima je pisao. Nadam se da će to moći dočarati svima, barem donekle, vrijednu duhovnu baštinu koju nam je namro ovaj Božji čovjek sa bačkih ravnica.

Potrebno je pripomenuti da su odlomci ovdje uvršteni vjerno preneseni, iako sam morao napraviti stanovite zahvate u njima. Lako je zamijetiti da ne citiram izvor odakle sam uzeo ulomak. To je stoga što je za neke zapise za sada teško naći nazivnik.

Brojne bilješke o. Gerarda primio sam nesređene, izmiješane. Premda je učinjena prva razdioba još je uvijek to samo privremena dioba brojnijega djela spisa.

O jeziku treba pripomenuti da Sluga Božji nije nikada učio hrvatski jezik u školi nego ga je naučio u obiteljskoj kući, od svoje »bunjevačke nane«. Piše bunjevačkom ikavicom. To me je pak potaklo da u tisku sve bilješke pretočim u suvremeni hrvatski jezik.

Kako se služi nekim riječima koje su mjesnog obilježja te sam riječi zamijenio riječima koje su svima razumljive (primjerice: užglibiti-užlijebiti, utisnuti; mrtva beba – lutka; Isusak – Mali Isus).

Teškoća ima također i u njegovu obliku pisanja: on naime kao da piše u stihovima. To je sigurno odjek načina vjerskog izražavanja u bunjevačkih Hrvata njegova vremena. Jamačno je takav način priopćavanja ponio iz roditeljskog doma u kojem je živjela narodna pjesma. Nastojao sam sačuvati taj način izražavanja.

Ponekad Sluga Božji izostavlja poneku riječ koja bi ipak služila boljem razumijevanju njegove misli. Zato sam gdje je bilo potrebno umetnuo riječ koja manjka (stavio je u zagrade).

Budući da su izabrane i u ovu knjižicu uvrštene bilješke sadržajno različite: pouke, izreke i molitve, držao sam uputnim pouke i izreke otisnuti različitim slovima od molitava.

Sadržajno sam bilješke rasporedio prema naslovima koji su potkrijepljeni citatima iz Sv. pisma i riječima iz teksta Sluge Božjega, a podnaslovima sam želio istaći pojedinosti iz bilježaka.

Preuranjeno je govoriti o »teološkom vrednovanju« spisa o. Gerarda Tome. Za takav postupak potreban je potpuniji uvid u njegovu pisanu riječ. Mislim da se ipak već može naslutit da njegovi spisi ne predlažu teoretska produbljenja o vjerskim istinama. U svojim bilješkama Sluga Božji ide smjerom iskustva i prakse duhovnog života. Oslanja se na datosti duhovne teologije svoga vremena, na djela sv. Terezije Avilske i sv. Ivana od Križa, te svojim jednostavnim

riječima, usporedbama i slikama, prenosi svoja iskustva i poučava jednostavni puk kojem je bio poslan.
Na kraju zahvaljujem o. dr. Jakovu Mamiću i prof. dr. Anti Sekuliću, koji su mi pomogli savjetom i lektoriranjem ovoga teksta.

Ante Stantić, OCD
vicepostulator

BOG KAO MAJKA

»Spominjemo se Bože, tvoje dobrote usred Hrama tvojega« (Ps 48/47).

»Samo je jedan Dobri...« (Mk 10,19).

Dorothi

Ako poznaješ svoga prijatelja i prepoznaješ njegovu dobrotu, nije moguće da ga vrijeđaš i progoniš. Ako poznaješ Boga i prepoznaješ njegovu dobrotu, nije moguće da vrijeđaš, psuješ i griješiš. Nastoj zato Boga upoznati i njegovu dobrotu prepoznati.

Tko je Bog? Bog je neizmjerna i savršena dobrota, svemogućnost, stvoritelj neba i zemlje. Savršenost je (zbiljnost) kojoj ništa nedostaje, koja nema nikakve nedostatke. Bog je takav. U Sv. pismu sam Bog govori da budemo savršeni kao što je savršen Otac nebeski.

Promatraj po svem svijetu sve što je drago i milo pa ćeš svagdje otkriti nedostatke i nesavršenosti. Samo je Bog bez mane. Zato nas vjera uči... da je Bog svet, svemogući, vječan, pravedan...

Sve što lijepoga i svetoga vidiš ili čitaš u životu svetaca, znaj da je Bog od svega toga veći. Znaj da sve što mogu bogati, snažni i zdravi ljudi činiti da je to sve slabost i ništavost prema onom što Bog može i (što) čini. Sve je postalo i imalo početak. Gdje god susrećeš i vidiš nepravdu, pomisli da je Bog neizmjerno pravedan. U Sv. pismu

David tvrdi: »Pravedan si, Gospodine«. Svaki koji drukčije misli ili govori o Bogu vrijeđa Boga. Ako se drukčije vlada i drukčije čini, također vrijeđa Boga. Strašno je dakle pomisliti: Bog nije pravedan, Bog se ne brine za čovjeka...
Nemojmo tako, nego vjerujmo i činimo po istinitoj vjeri. Što češće razmišljajmo da je Bog najljepši i bez ikakvog nedostatka. Radujmo se njegovoj ljepoti. Zazivajmo u pomoć njegovu svemogućnost kad nam je nešto teško.

Da nam sve bude što (uvjerljivije) predstavimo sebi da imamo pred očima majku sa svojim djetetom, koja hrani svoje dijete. Predstavimo si još i to kako vidimo da dijete raste hranjeno majčinim mlijekom. Predstavimo si također kako je dijete izvanrednog uma da shvaća i razumije kakvo dobro srce ima njegova majka, da od njezina mlijeka živi i raste. Takvo bi dijete bilo puno zahvalnosti prema majci. Što može majka to još više može i čini Bog. Boga zato vjerom neprestano promatrajmo: Njega hvalimo i slavimo jezikom i svakim djelom. Amen!

Majka drži dijete u krilu da mu ugodi. Bog drži svako stvorenje u krilu Providnosti da mu ugodi. (Dijete) je

najsigurnije ako spava (u krilu); ako je nemirno može ispasti i slomiti vrat. Zato se smireno predajmo Bogu. Božja je Providnost velika milost koja nas vazda miluje čak i onda ako nas stavlja na kušnje... Božja je providnost naša sigurnost.

Prava pobožnost

Bogu se samo Bog dopada, a stvorenja ukoliko se svom silom samo žele dopadati Bogu.

Bog se srdi ako se svetim slikama i nakićenim crkvama više radujemo nego pravoj pobožnosti i skrušenosti... Bog je usmrtio Aronova dva sina zato što nisu svetu žeravicu stavili na oltar (Lev 10,2). Usmrtit će onoga koji u crkvi traži sebičnost a ne Boga. Prva briga: srce čistom ljubavlju napuniti a nakon toga lijepo uresiti crkvu...

Bog je stanište razuma,
umu – nebo
volji – ljubav.

Komu nije dobar jedini i dobri Bog, taj štuje tisuće lažnih bogova, nečiste duhove i nevaljala nagnuća.

Temelj je mira Božja pravednost. Ako nas krvnik komada, biser nebeski na nas pada!

Moj program: (Božje) darove primati i uživati, za sve (pak) ostalo (biti) mrtav.

MLADO ZELENO PROLJETNO ŽITO KOJE ŽELI U NAMA RASTI

»...da sjedinjeni ljubavlju,
postignu bogat
i pun uvid u pravu spoznaju
Božje Tajne:
Krista, u kome se nalazi
»sakriveno« sve
»blago mudrosti i znanja«
(Kol 2,2–3).

Dorti

Isus u nama – zeleno žito

Mali Isuse! Ti si u nama lijepo zeleno proljetno žito koje želi u nama rasti. Kad nas muče i ubijaju (onda), sazrijevaš kao na drvetu križa. Mi ovako (razapeti na križu) nećemo umrijeti iako budemo umrli... Žito raste, plod donosi pa imamo što jesti. Štovanjem Malog Isusa raste On u nama, to jest: raste Njegova ljubav, Njegovo djelovanje u nama. Postajemo ponizni, pokorni, marljivi.

Kad Isus postane u nama zrela vlat
po suzama pokore i vrućine srca,
bit će u nama čudnovati brat:
mi ćemo njemu biti kolač,
a on nama...

Obučeni prosjak

Teško je siromaštvo ali ipak i prosjak (može) imati lijepo odijelo: nek prosjak Malog Isusa bude lijepo obučen. (On je lijepo obučen) ako (mu) je čisto i ponizno srce. (Ako prosjak) sa takvim srcem Isusa prosi, u

svojem stanju se osjeća zadovoljan. Uživa mir iako je gladan, žedan i progonjen jer je njegova prošnja: poniznom i siromašnom Isusu biti sličan.

Dobrom misli čelo rasvijetliti, dobrom riječju usne rashladiti, dobrim djelom Isusa poljubiti!

Ništa bez Isusa, sve sa Isusom i za Isusa!

Isusa pred očima imati isto je
što na sebe zaboraviti i njemu ugađati.
Kad dijete hoće počiniti zlo,
nastoji se sakriti od majke.
Isusova prisutnost je (naša) sigurnost...

Isus i ptica pjevica

Isus nije poput druge djece. Njemu nije dovoljna mrtva lutka. Njemu je mila ptica pjevica, nevina dušica. On nju drži na ruci. Kad (duša) nešto zaželi to je za njega pjesma, (osobito) kad joj želju ispuni a ona zahvali. On je tada poljubi, zagrli, i kaže joj: idi, leti za svojim poslom, a kad se umoriš vrati se meni, a ja ću te nasititi i

okrijepiti. (Duša) tako i učini. Kad se pak umorna vrati, (Isus) je stavi sebi na prsa pa joj tepa, novom milošću nasiti i dragim kamenjem kao odlikovanjem nakiti. To (tepanje i kićenje) traje sve dok (duša) ne bude posvema lijepa i za nebo dostojna. Zatim je odnese u nebo i pokaže je nebeskom Ocu. Tamo dobiva dostojno mjesto i na vijeke uživa nebo.

Tko ne zna, nek nauči

Čovjek je stvoren za ljubav. Ipak kao da ne zna ili neće da zna što i koga treba voljeti i ljubiti.

Tko ne zna, nek nauči, a ako zna, nek iz dana u dan (stječe) što veću pravu ljubav.

Po vjeri i Sv. pismu, dakle po Božjoj objavi, znamo da je Bog stvorio sve, da je sve Božje pa i mi sami smo Božji. Već samo to je dovoljno da Boga volimo iznad svega.
Ipak se sva ova ljubav tako rijetko nalazi u čovječjem srcu da bi se Bog opet mogao potužiti kao u Starom zakonu.

Sve smo od Boga primili a mi to ne priznajemo.

Još bi se više dragi Isus (mogao potužiti) jer nam je sličan postao i za nas neiskazanu muku podnio samo da ga zavolimo.

Ako bi se (Isus) potužio, morao bi kazati: ja moram iznova početi otkupljenje svijeta. Moram nanovo početi svoju muku. Ta svijet tako živi kao da nisam dao primjer. Radi male stvari i poteškoće od mene odstupa i postane meni protivan. To je sve zato što nema ljubavi prema meni. Zato ćemo barem mi nastojati zavoljeti Isusa. Najprije ćemo nastojati zaobići zlo djelo i nastojati neka ga i drugi zaobilaze.

Zlo djelo

Zlo djelo je strahota pred Bogom i pred svijetom.
Zlo je djelo kao oštar mač, nož, koji bode ljubezno Srce Isusovo.
Zlo je djelo svaki grijeh što čovjek čini protiv Božje i crkvene zapovijedi.
Zlo je djelo ne priznati da je Bog naš Stvoritelj, Isus Spasitelj a Duh Sveti Posvetitelj.

Zlo je djelo Bogu se protiviti.
Činiti nešto što je protiv zapovijedi Božje i majke Crkve.
Boga psovati.
Svetkovine zanemariti.
Roditeljima i starijima biti neposlušan.
Nesramno činiti.
Krasti.
Krivo svjedočiti.
Tuđe željeti.
Zlo je djelo na blagdane težački posao raditi a sv. Misu zanemariti.
Post mrsiti.
Ispovijed godišnju zanemariti.
Ohol, lakom, bludan, zavidan i srdit biti.
Drugome škoditi ili u zlu pomagati.

Isusov posao

Kako Te mučimo kaži nam Ti sam, Isuse! ...
Gledaj me u Maslinskom vrtu.
Gledaj me kako se gorko mučim, dok se molim i smrtnu muku podnosim.
Radi tvoga spasenja krvavi znoj, koji kap po kap moje lice oblijeva i na zemlju pada, kako tvrdi Sv. pismo...
Svi teški poslovi nisu ni blizu onako teški kao Isusov posao da bi tebe otkupio i spasio.

Nitko nije tako ranjen i proboden kao Isus dok se za tebe znojio i krv prolijevao.
Je li moguće da ga ne voliš? Trebaš ga voljeti!
Voljeti ga znači (prije svega) ne činiti zlo. Koliko puta zaobiđemo zlo toliko puta kap po kap krv sa njega skidamo i rane zacjeljujemo. Na času ćemo pak smrti vidjeti Isusa zdravoga i veselog i sa njime ući u kraljevstvo nebesko.

Suosjećati s Isusom

Malo dijete malo pati jer još ne zna misliti. Nije tako kod Tebe! Ti baš zato više patiš što si mali i slabije Ti je tijelo. Zato Te više žalim i želim Ti na pomoći biti. Moja pomoć Tebi koji patiš je u tome da gojim želju patiti i da primam što pošalješ.

Ako svako malo dijete treba žaliti i u pomoć priteći, Tebi još više moram u pomoć priteći jer više patiš nego svega svijeta mališani. Pored tjelesne patnje Ti si sve duhovne patnje na sebe preuzeo i to već sada kao mališan osjećaš. Ti osjećaš sve bolove što mala djeca podnose od svojih roditelja. Ti osjećaš ono što mala djeca pate kad ih

roditelji na nevaljanstvo natjeraju. Ti osjećaš sve što su osjećala i osjećaju nevina djeca kad nasilno izgube svoju nevinost. Na Tvoje srce pada kiša noževa koji bodu Tvoje nevino i najosjetljivije srce.

Sve zaboravlja tko Isusa voli
jer Isus je najljepši i najbolji. (Tko sve zaboravlja) svojim poslovima Isusu pjeva i sa njim se igra. Koliko puta sve zaboravljamo toliko puta Isusa grlimo i On nas!

Sažetak hoda

Mali Isuse!
Tvoja je hrana volja nebeskog Oca a naša: pjevanje, igranje, otpočivanje, hranjenje, ljubljenje Tebe, tj. svako milo zanimanje i na Te smjerno pazenje.
Što želiš to želim,
želim ostati u takvom stanju, Tebe gledati, Tebi ugoditi.
Sve što je Tebi milo hrana je duši...
Tvoje želje moje zanimanje!
Malo se dijete ne brine za hranu a ipak ostaje živo! Isusova volja naša je hrana. Ako Isusovu volju prihvaćamo sve imamo i uživamo.

Naslikati Isusovo lice

Isus je u svemu skroman. (Skroman) je u govoru, u društvu, u radu, u patnji i u cijelom ponašanju.

Smjerno lice, smiren govor, sličan ljudima u svemu osim u grijehu. Isus je mogao kazati: učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca.

Tko može naslikati (Isuse) Tvoje lice?
Tko ne bi izvadio iz sebe svoje srce da bi (dočarao) kako izgleda Tvoje Srce?
Kako je svakoga ganulo Tvoje sveto lice? Sjajnost sunca je tama u (usporedbi) sa Tvojim licem.
Sretni su bili koji su Te vidjeli,
čuli,
s Tobom molili i radili.

Tvoj je govor najugodnija pjesma.
Ja svega toga nisam dostojan.
Ipak vjerujem, kad na sve to budem mislio da ću biti sretan.
Na (sve) to misliti znači
biti spašen.
Putem spasa putuje tko se tako zagrije.
Tvoja lijepa slika nek je moja dika.
Kad ne vidim ljepotu pomislit ću na Tebe lijepoga.
Kad vidim ono što je žalosno, pomislit ću na Tvoje veselo lice.

Kad čujem buku pomislit ću na Tebe koji šutiš.
Kad od mene (traže) nešto teškoga pomislit ću na Tvoje muke velike.
Tako ću naučiti i slijediti najljepše ponašanje kako bi svakoj nepokornosti bio kraj.
Ta da samo mali prst pokazuješ, pazio bih kamo pokazuješ da odmah onamo krenem i od svega pobjegnem.
Od svega moram bježati što bi moglo grickati moju savjest.
Sve to moram opaziti.
Dakle, (promatranje) tebe u svezi sa mojim poslovanjem.
Tvoj primjer ne pokazuje samo što je dobro, nego činiš tako te svakoga na to potičeš.
Tvoj primjer neka bude kao stope koje će raskidati na meni sveze.
Kad tako budem odriješen od svega slijedit ću Tebe raspetoga.

Čar Božjeg poniženja

Isus je postao čovjekom a ne anđelom, nije postao (bićem) koje bi bilo izvrsnije od anđela nego baš čovjekom.
Pa čuj čovječe,
Bog svemogući je postao čovjekom: to je takvo poniženje, to je takva

ljubav, da bi trebalo da pođeš u pustinju, oči zatvoriš i klekneš, i dokle možeš disati da na drugo ne misliš, nego na poniznoga, dobrog i velikog Božjeg Sina koji je tako mali postao.

Pošto si slab, Isus ne želi da takav ostaneš, nego želi da kad ti nešto ne dostaje pomisliš na Njega poniznog, da se poniziš i da strpljiv budeš.

Zagrljaj svega

Moja briga: ljubav, štovanje i uživanje Tebe!
Moja briga: zagrljaj svega
jer si Ti svako stvorenje poljubio kad si na sebe uzeo čovječju narav.
Ja ću se (odcijepiti) od sebe pa ću sve voljeti pa i Tebe.
(Tada) ću svakome biti nježna majka i strogi otac.

Uskrsnuće

Krasno zdravlje i veselje
poslije bolne operacije mrtvenja
i primanja Euharistije.

Vrt radosti

Mali Isus je lijepi vrt.
Njegovo mišljenje je lijepo cvijeće.
Njegov nauk lijepa pjesma.
Njegova djela plodna voćka.
Tko (Isusa) štuje u lijepom se vrtu šeće i uživa miris njegovih mišljenja, sluša njegove lijepe pjesme, hrani se njegovim primjerom. Uživa raj zemaljski.
Ta (Isus) je zato došao na ovaj svijet da od doline suza načini vrt radosti.
Može biti pun radosti tko njega slijedi.

Isusova kruna:
patnja bez krivice!

Pupoljak Isusove ljepote

Danas me Isus naučio:
upri pogled na Isusa i na posao.
Svaka je ljepota pupoljak Isusove ljepote.
Samo taj pupoljak... vodi misao i srce prema pravoj radosti.
Tada se taj pupoljak bez prestanka razvija i najljepši pupoljci postaju cvjetovi.
To se pak sve događa u Isusovom srcu.
Sve to upaljuje i veže naše srce sa

Isusovim (srcem), tako da ne možemo (drugo) voljeti i tražiti osim (Isusove) neiskazane ljepote.

U pedesetoj biti dijete

U mojoj pedesetoj godini života želim biti malo dijete.
Isus mi je živa i najljepša lutka.
Njega dadiljati, sa dobrom voljom njemu se smiješiti a on meni.
Veoma je bila nakazna Božja slika (u čovjeku) prije Isusova poroda.
Sada je svako čeljade postalo lijepo, ukoliko je Isusu slično.

BOG – VESELI DJELITELJ

»...po Duhu što nam ga dade,
spoznajemo da on ostaje u nama«
(1 Iv 3,24).
»Po tome upoznajemo da ostajemo u njemu
i on u nama što nam je dao od svoga Duha« (1 Iv 4,13).

Duh i duhovni život

Duhovni je život pravi život a sve drugo je umiranje.
Pokretač duhovnog života je Duh Sveti. Bez njega je duša trulo cvijeće, bez štovanja pak uvenulo cvijeće, suha i crvljiva voćka, bolesna lastavica ili ptica.

(Duše Sveti), Ti misli mjesto mene kad obavljam Tvoje poslove.
Kad imamo korisno jelo, ne upotrebljavamo škodljivo.
Sve je škodljivo što od Duha Svetoga nije odobreno!

Duh ima majčinsko lice

(Duh Sveti)... On, Bog ljubavi veselo dijeli, a mi veselo primajmo.
Dijete voli oca, jer pribavlja jelo, voli majku jer jelo dijeli.
Isus je jelo pribavio, Duh Sveti dijeli.

(Dar) Duha Svetoga primamo kad ga poljubimo, upotrijebimo, i onda ga vratimo. Ovaj dar kao medena kap spušta se na usne naše duše bez prestanka. Blažen onaj tko dar ne odbacuje.

Tijelo ne možemo nasititi zemaljskim uživanjima ali dušu možemo Duhom Svetim...

Mila mi je slika:
Mali Isus u krilu Majke Božje a u ruci mu lijep Golub (Duh Sveti), koji ispušta iz ustiju svijetle kaplje milosti, da ja golubić dobijem svjetlosti i jakosti.

Isus u društvu golubova

Sretna je majka ako nabavi lijepu lutku (svome) djetetu; kad bi mogla nabavila bi čudnovatu (lutku).
Mali Isus ima ovakvu lutku: Duha Svetoga.
A da bi radost Malog Isusa bila još veća, ovaj čudnovati Golub leti po svem svijetu pa kupi golubiće, male dušice. Lijeva im na glavu kapi krvi Isusove. Po toj (krvi) bolje rastu i hitrije lete da se još više veseli malo Dijete Isus. Kad kojem golubiću nešto nedostaje, neka se obrati samo malom Isusu. Isus će najvećeg Goluba opomenuti a ovaj će Isusovu želju ispuniti. Tako će biti društvo Malog Isusa mnoštvo golubova, koje čeka nebo i nebeska slava.

Naša je savjest kao mali golubić kojega odgaja i hrani Duh Sveti.
Odgajam savjest neposredno ili po poglavarima, knjigama, primjerima i po stvorenjima.
Golube, odgajaj golubića da bi se sa njim igralo Djetešce Isus!

Duh Sveti i oštećene oči

Čovjek ima oči da gleda i svašta vidi što je vidljivo.
Ipak, vidi samo onda ako ima svjetlosti.
Čovjek ima i duhovne oči i svašta vidi što je vidljivo, ali samo onda ako ga Duh Sveti prosvijetli.

Činjenica je da čovjek može učiti i čitati knjiga koliko hoće ali je sve uzalud ako ga Duh Sveti ne prosvijetli.
Čovjekov je razum toliko slab da često puta i ono što vidi ne razumije, ne zna što je.

Što više čovjek uči i proučava sve više spoznaje da malo zna.

Više se puta (i to dogodi) da kad istražuje i želi doći do istine baš onda padne u duhovnu tamu. To je zato što ne gleda Duha Svetoga, kao kroz (uvijek) novo ogledalo.

Tko Duha Svetoga gleda iako ne razumije i ne zna čitati i pisati može više znati od onoga koji cijeli svoj život provede uz knjigu.

Bez (Duha Svetoga) čovjek ni toliko prave istine ne može spoznati koliko može spoznati onaj koji ima oštećene tjelesne oči.

Bog Duh Sveti prosvjetljuje nas i uči pravoj nauci da vidimo i uživamo... najljepše istine i ono što je potrebno za spas duše.

Neiskazana je naša radost kada sebi posvijestimo da je Duh Sveti Bog ljubavi i da je neizmjerna ljubav!

Svaki kršćanin neka se na to odluči da će u svakoj potrebi
svjetlost i ljubav Duha Svetoga željeti i prositi.
Svjetlost:
da zna izvršiti sve ono što je volja Božja.
Ljubav:
da bi imao snage Božju volju ispuniti.

Tisuću puta blažen

Ljubav je neizmjerno dobro.
Što je veća ljubav veće je i dobro koje ljubimo i volimo...
Bog (Otac) najbolje (ljubi) a tako i njegov Sin Isus Krist.
Neizmjerna je ljubav kojom se međusobno ljube.

Ta neizmjerna ljubav je Duh Sveti.
Blažen, tisuću puta blažen, koji vjeruje u Boga ljubavi i Duha Svetoga.
Mi svi naime znamo da smo u grešnom tijelu, koje ima nevaljalu ljubav i nagnuća.
Ta ljubav je tako snažna da kao da guši u čovjeku pravu ljubav prema Bogu i svojoj duši...
Evo Boga, evo Duha Svetoga koji daruje pravu ljubav u naša srca, ljubav bez koje ne možemo biti sretni.

Duh Sveti je čudnovati učitelj: on ne predaje nego daje znanje. Ne samo daje nego djeluje u nama dobro. On je život naše duše, motor naše duše...
Duh Sveti uči zlo otkriti; jača u djelovanju, daje svjetlost i jakost.

Bez Duha Svetog ne možemo ništa učiniti... Da bi vrt kreposti bio ljepši od prirodnog vrta, sa lijepim cvijećem i voćem, više mu je potreban Duh Sveti nego što običnom vrtu treba sunca i blagotvorne kiše.

(Duše Sveti), Golube moj! Na početku svijeta si svjetlost od tame odijelio, prosvijetli danas svakoga da upozna spasonosne istine! Svijet si ljepotom nakitio, (uresi) i dušu milošću.

Teško karmelićaninu

Teško đaku ako ne razumije zadaću, naučniku ako ne razumije majstora, ali još teže učitelju koji ne zna poučiti, majstoru ako ne razumije svoj zanat. Najteže je karmelićaninu ako se ne zna moliti Bogu. On ne zna ako ga Duh Sveti ne nauči.

KRUH KOJI SE LOMI

»Tko jede tijelo moje i pije krv moju,
ostaje u meni i ja u njemu...
Kao što ja živim zbog Oca,
tako će i onaj koji mene jede
živjeti zbog mene« (Iv 6,56,57).

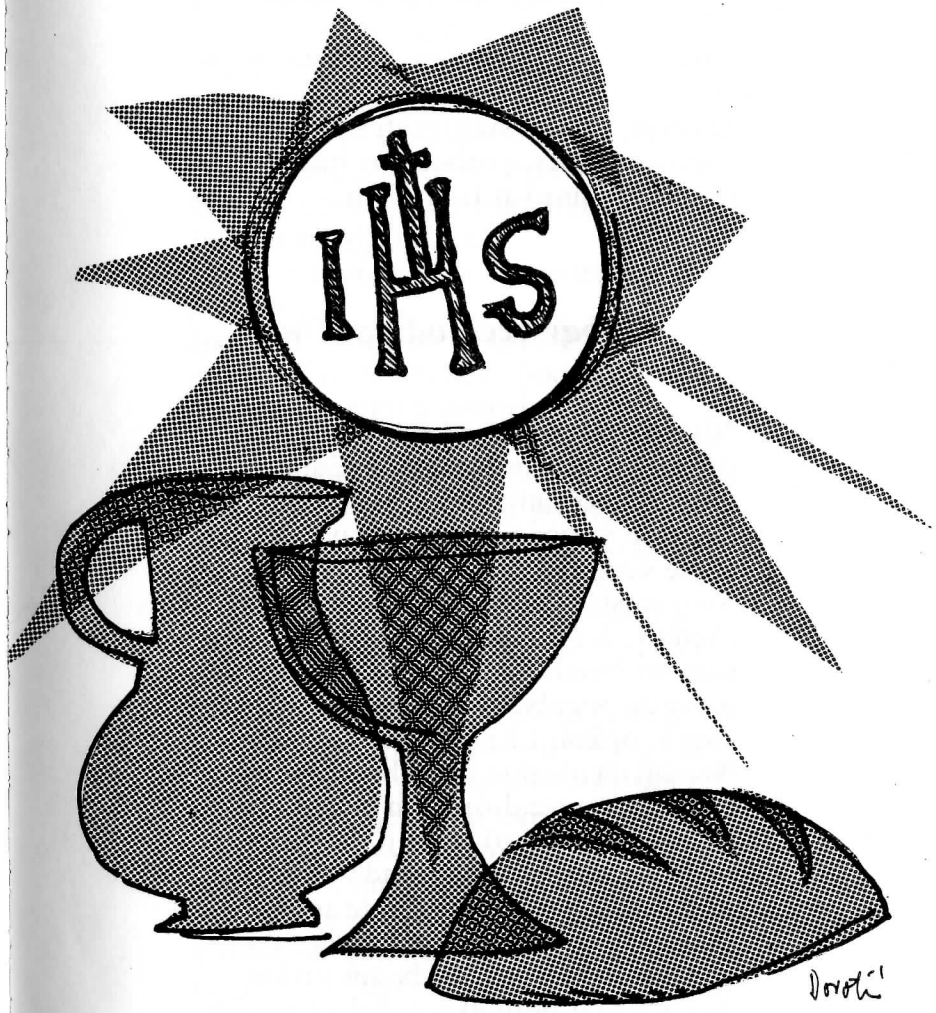
IHS

Dobro srce osjeća bol kad vidi da tko pati...
najveću bol osjeća kad pati onaj koga voli.
Da bismo mogli suosjećati s Isusom, u njegovoj muci, probudimo ljubav prema (njemu) u Euharistiji.

Ljubav veća od opačine

Nikome ne polazi za rukom opisati preveliku ljubav Isusovu u Euharistiji. On nas ljubi i mi moramo ljubiti njega. Lijep je prizor vidjeti majku kako grli svoje čedo u krilu.
Svoj najslađi zalogaj prepolovi pa daje djetetu. Još je dirljivije kad ga svojim tijelom brani. Kad dušmanin hoće da joj čedo pogubi, ona ga svojim tijelom zagrli, opkoli i kao u grad zatvori. Nastoji da njezino tijelo bude kao tvrdi zid u koji može dušmanin pucati i rušiti ga, ona (svakako) nastoji da joj dijete ne bude ranjeno, pa i onda ako bi dijete koje je tako grlila, hranila i svojim tijelom junački branila bilo nezahvalno. To bi bio bolan prizor osobito ako bi majka zadobila strašne rane dok je branila svoje dijete.

Još i od te i takve majke najljubezniji je Isus u Euharistiji.
On nas miluje hrani i brani.
Ipak mnogi su poslije kad ih je nahranio i obranio okrenuli glavu.
Njega nastave nemilo udarati i ranjavati i na križ razapinjati.
To radi svaki grešnik.
Osobito onaj koji se nedostojno pričesti.
Ipak sve strahote, bolove i nezahvalnosti strpljivo podnosi i kao da bez prestanka govori:
Prijatelji moji, učite se od mene kakva je prava ljubav i kako ljubav zna dragovoljno patiti i sve podnositi.
A vi, nezahvalni grešnici, i svi vi koji se nedostojno svetogrdno pričestite, također otvorite oči i vidite kako je veća moja ljubav nego vaša opačina.

Ova prevelika ljubav željno čeka kada ćete se obratiti i kada ćete se okaniti mene vrijeđati, mene udarati i ubijati.
Kad sve to čujemo i o tome razmotrimo moramo sa sv. Pavlom reći: valjda je baš proklet onaj koji neće da voli Isusa.
Ne kao da ga je Bog prokleo, ta Bog mu sve dobro dijeli. To je zato što hoće da se silom otme iz ljubeznih Isusovih ruku, koji za njim ruke pruža da ga grli, nahrani i obrani, a on neće.

Osobna molitva Isusu

Mi se nećemo otimati iz Tvoje ljubezne ruke i iz Tvoga ljubeznoga srca.
Mi želimo da nas grliš, obraniš i u srce uđeš po Tvome obećanju.
Obećao si da ćeš stanovati i prebivati u onome tko Te voli!

Evo, Isuse, ja Te volim.
Od sada ću na Tebe misliti, o Tebi sanjati, za Tebe ruke sklapati i svakim korakom stupati.
Više ništa ne želim osim Tvoje ljubavi koja jedino može moje srce nasititi i u svakom bolu ojačati.

Ovako nahranjen i ojačan želim živjeti, patiti i, ako je potrebno, svoj život za Tebe i za vjeru, za pravdu žrtvovati.
Da bih uzmogao poslije ovoga života s Tobom na vijeke kraljevati.

Isus zaslijepljen ljubavlju

Euharistija je kraljevstvo mira i zadovoljstva jer ako nju štujemo nestaje nevolja. Ona je žrtva... Isus se kao uništi kadgod se netko pričesti;

zašto da mi ne uništimo sebičnost kao jedinu opasnost?

Ljubav zasljepljuje.
Isusa je ljubav zaslijepila kad je naredio Euharistiju.
Ne samo žrtva slična kalvarijskoj nego poniženje i poništenje...
samo da bude jelo od koje duša navijek živi.

Ako štujemo Euharistiju navijeke živimo i sve imamo...
Nije moguće stradati doklegod Euharistiju štujemo...
(Po Euharistiji) s Bogom smo sjedinjeni i sa svime opskrbljeni.
Euharistija oslobađa od oholosti, od lakomosti, zavisti, neumjerenosti i nečistoće.
Prvi kršćani ojačani Euharistijom savladali su svijet i junačkom smrću umirali.
Isus je rekao da je svijet savladao.
To čini i sada onaj koji je sa njim sjedinjen.

Isus je u Euharistiji stalna, ponizna žrtva.
Njega slijedi ponizna duša, koja se stalno sjeća svoje nemoći i želi od njega pomoć.

Pobožna ali iskušavana duša bez Euharistije teško bi mogla naći sklonište!

Euharistijska sitost

Po (Euharistiji) Isus sad krijepi, jača...
Sad se zaručujemo s Isusom, a u nebu
ćemo vječnu svadbu
i veselje držati sa njim.
Veće je čudo Euharistija nego sav svijet
sa svojom dobrotom i ljepotom...
Od sviju bogataša i kraljeva bogatiji i
moćniji je štovatelj Euharistije: sit je,
ojačan je, izliječen i od napasti
oslobođen...

Euharistija je jabuka iznad svega
slatka, jer sadrži sve uživanje: jelo,
odijelo, lijek i obranu; sadrži onoga
koji nas čini sebi sličnima: On ostaje u
nama a mi u njemu!

Ni najbolju majku ljubav tako ne
zasljepljuje kao što je Isusa zaslijepila.
Dosta je ako (majka) dijete u boli
rađa, ako ga doji i ako se brine za
njega. Ali da komad po komad svoga
tijela siječe da bi ga hranila to ne radi
(ni jedna majka).

Isus je više učinio u Euharistiji jer
svoje tijelo daje, i to ne samo za hranu,
nego se daje i grdobi makar ga u
nečisto srce prima ili na vidljiv način
gazi...

Zavrijedio je zato da ga razumom i
voljom štujemo i sebe žrtvujemo...
Moja je moć u pomoći (koja) od
Euharistije (dolazi).

Euharistija je komad kruha koji nikad
ne nedostaje, sve slasti u sebi sadržava
i sve želje ispunjava.
Hrani, jača, liječi, oblači, brani.
Kod njega želim ugodno živjeti!

Po pričesti,
srce mi je nebom postalo.
I po malom grijehu
ovo se nebo srušilo!

MARIJA – NOVO NEBO

»Žena obučena u sunce, mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda« (Otkr 12,1).

»Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj« (Lk 1,38)

Bezgrešna:
najljepše cvijeće, voćka, lađa, krilatica, vrijedna pčela koja će nam med dijeliti – svoga Sina.
Sv. Ivan Krstitelj kao preteča morao je biti čist a ona još više.
Zato je u Začeću prečista.

Dijete se za majku hvata

U (Mariji) imamo neusporedivu Majku. Ona nas je također od grijeha oslobodila, jer nam je Isusa rodila i skupa sa njim za nas mnogo trpjela.
Teško je otrgnuti malo dijete iz majčina krila, jer se dijete još više za majku hvata što ga se više nastoji od majke otrgnuti.
Tko ne bi ovu majku zagrlio i u nju se zaljubio?

Blagovijest

Blagovijest:
slatka vijest jer se Najveći ponizio da mi postanemo veliki. Ponizilo se najveće stvorenje: Majka Božja;
U Njoj je počeo rasti koji je Mali postao.

Ona se službenicom nazvala.
Dakle, služenje je najsretnije druženje s Bogom.

Svatko je toliko sretan koliko je Bogu po službi ugodan.
U tome su Isus i draga Gospa uzor.
Isus je došao da služi.
Majka njegova, kad je Majkom postala, sluškinjom je sebe nazvala.
Kako je milosti puna dijeli i nama milost da bi Isus u nama rastao.

Marija je novo nebo na poseban način jer se u njoj Sin Božji začeo.
Svaki njezin uzdisaj je ljepši, sjajniji od obične zvijezde a djelo ljepše nego sunce sjajno.
Onoliko koliko Nju štujemo toliko si spas duše osiguravamo.

Gospa – govor tko je u meni

(Gospa od Karmela)...
nek mi je vladanje i pokazivanje tko je u meni i čije ruho je na meni.
Onaj koji je u meni, neka... djeluje a Njegova Majka neka me čisti, resi i brani.

Gospa – zemlja koju je rodio sam Bog

Što nam netko više dobra učini veći je naš prijatelj i dobrotvor a mi smo zbog toga više dužni njega hvaliti i slaviti. Mila Majka Bl. Djevica Marija, najviše je nama dobrote iza Boga učinila, zato smo dužni nju, iza Boga, najviše hvaliti i slaviti.

Svi, koji ste ponekad kakav dar od nekoga dobili znate dobro kako vam je mio isti dobrotvor i koliko ste sretni ako mu barem malo možete uzvratiti ljubav i milostivost.

A šta je sva milostivost svega svijeta u usporedbi sa ljubavlju Bl. Djevice Marije?

Sve što je dobro, ugodno i potrebno sve smo po njoj dobili i dobivamo! Ona je blagotvorna kiša, svježi i ugodan povjetarac, naša majka, sluškinja naša, naša sestra, naše jelo... Tko nju blaguje prema Sv. pismu, neće navijeke gladovati, tko nju slavi... život će vječni zadobiti. Ona je zemlja koju je rodio sam Bog.
Ona je jutarnja rosa koja je čuvala i čuva srca pobožnih da se u napasti ne osuše, da ne izgine ljubav i ufanje u

Boga. Ona je potrebna kiša koja daje vlagu u oči nepokornih grešnika da... suzama operu grdobu i blato sa svoje duše... Ona je svježi povjetarac koji čovjeku godi da ne mora udisati pokvareni zrak... tj. da ne udiše smrad grijeha nego miris kreposti.
Ona je naša Majka koja nas je duhovno rodila.

Marija je puna milosti djevičanstva i zato su njezine riječi i djela kao rosa i blagotvorna kiša da svaki koji s njom razgovara što čistije živi.

Drugi bi jedva dočekali

(Mariju) je izvanredna čast stigla... poslanik Božji daje joj na znanje da će ona biti majka otkupitelja svijeta. Je li se radovala takvoj milosti koju bi drugi jedva dočekali? Ne tako! Ona misli na ljiljan čistoće... njoj ne treba nikakve slave ako je ne zadobije pravim putem. Kad joj se na znanje dalo kako će se to dogoditi, još se i onda nije uzvisila nego (je) sebe službenicom nazvala.

O ružo, ružo ...

Što je (punina) ljepote Bl. Djevice Marije?...
Dostigla ju je kada je uzišla na nebesa...
Lijep je ljiljan kad je pun zelenoga lišća.
Lijepa je ružica kad je puna ne samo lišća nego i pupoljaka, koje se vidi i od kojih će postati lijepi cvijet ...
O ružo, ružo,
ti si privremena.. ti trebaš vremenom nestati i izgubiti tvoju sreću.
Ali nije tako s nebeskim ljiljanom, s nebeskom najrumenijom ružom (presv. Bogorodicom)...
jer kraja njezine slave neće biti.
Njezina mirisa nikada neće nestati...
Cvijeće njezine kreposti je po svem svijetu rašireno.

Nitko nam nije tako mio i drag kao naša rođena majka. Majka nam nije samo zato mila što nas je na svijet rodila, nego osobito što nas pomaže uvijek dok može.
Nema ipak te majke koja je tako mila kao što je najmilija majka Bl. Djevica Marija.

Ona je najmilija, jer najviše pomaže.
Zato ju je sv. Otac (Pijo XI) prozvao Pomoćnicom kršćana i taj naziv u lauretanske litanije unio.
(Marija) je pomoćnica svakome a osobito onih koji je štuju!
Blago Bl. Djevici,
jer je Isusa dojila.
Blago nama ako smo joj vjerna djeca!

ČOVJEK – VOĆKA PUNA PLODA

»Nema dobra stabla koje rodi zlim rodom niti zla stabla koje rodi dobrim rodom. Svako se stablo prepoznaje po svome rodu« (Lk 6,43,44).

Ti budi sve

Svaka bi grančica željela živjeti na stablu, pa ipak, da bi voćka imala lijepi oblik sijeku se grančice samo da bi lijepa bila. Sijeci, Isuse, u meni sve što Ti nije milo. Ako bi se micala cijela voćka zbog vjetra, zbog napasti – tijelo i duša –, samo neka s mene padne sve što je crvljivo, a što je dobro neka ostane i sazrijeva. A kad ono (što je dobro) bude zrelo, s tim ću Tebe pogostiti Isuse... želim da propadne na meni sve što je crvljivo, bilo da se radi o granama ili o voću; neka ostane samo to što Tvoja volja hoće.
Želim biti isječen, u tjelesnom pogledu, ali zdrav i čitav u duhovnom pogledu; (želim) biti voćka puna voća, koju neka svaki uživa, ali s takovim osjećajem, da ja ništa ne dajem nego da (sve daješ) Ti.
Želim biti janje bez nedostatka koje je sposobno za svetu žrtvu.
Učini me lijepim i dobrim na Tvoju slavu i na širenje Tvoje slave.
Ti (budi) sve, jer ako sam ja nešto, to je već crvljivo. Sve činim da (sve) privlačim Bogu, da sve Boga hvali!
Svakoga cijeniti, nikoga ne uvrijediti.
Na sve ovo posebno paziti.
Savršenost (je isto što) prilagoditi se Božjoj volji!

Moje zanimanje: padanje i ustajanje i čišćenje. U tom ću pogledu (tako) o sebi govoriti i na drugima samo dobro vidjeti i o tome govoriti.
Ovako ponašanje čisti nas od sebičnosti (da ona) nestane i (duša) se u Isusa promijeni: da nestane našeg mišljenja, govora, djelovanja, nego (da) Isus djeluje a mišljenje, djelovanje duše neka Isusovo bude.
Dakle, sabrati se moram kad sam se rastresao, smiriti se kad sam se uzrujao, poniziti se kad sam se pohvalio.

Barem ću malim poslovima kao s malim zalogajima hraniti dušu!

Tko se s Bogom sjedinjuje oslobađa se od sebičnosti. Nas nestane a naša osoba postaje s njim jedna u djelu. On (tada) djeluje u nama. Hotimično onda sve od Njega ovisi: naša osoba samu sebe uništi i rastopi se u Božjoj neizmjernosti.

Božja slika:
pokrštena duša.
Isusova slika:
duša – dobrim djelima nakićena.

Što vjera svira...

Što vjera svira to nek pjeva duša!
Na što vjera pokazuje to neka (duša) gleda.
(U mističnom doživljavanju) je (duša) kao mekani vosak u kojem se utiskuje Mali Isus.
Duša (tada) njega gleda (i) uživa meda.
Ali dok to ne postigne mora podnijeti mnoge muke čišćenja. Svaka je pogreška trun zbog kojeg Isusov obraz ne može biti pun (ravan, rumen). Isus najprije vodi po trnju da izbode dušu, da isteče iz nje (sve) što ne dolikuje za njegov stan...

(On)tvrdi vosak(duše) izmrvi, sa suzama omekša i tako sve zgotovi. Kada je Isus u dušu utisnut, onda je čovjek sa njim sjedinjen. Čovjek (tada) gleda, čuje, radi s očima, ušima i rukama Isusovim.
Vrijedi dati sebe (tako) smrviti, istrijebiti, (ponovno) sastaviti!
Dokle ne postignemo ovo... neka nam je marljivošću zarobljeno mišljenje.

Ne možemo uzletjeti Stvoritelju dok ne svladamo svoju volju, toga kućnog neprijatelja. Ne možemo zbog(njega) imati svetu slobodu. Svu sebičnost i

strast treba otresti sa krila duše a najviše (treba) odstraniti blato grijeha. Što smeta treba odbaciti, što nas podiže treba pribaviti. Zemaljsko i vremenito veže nas za zemlju a duhovno podiže Bogu.

Što je lakše od zraka diže se a od svega je najlakše i finije (ono što) je duhovno.
To je dostojno čovjeka koji je Božja slika!
(Kao) kad zrak udišem (tako) neka Tvoje darove primam...

Najbolje djelujem kad (ono što je) Tvoje udišem. Prije svega nek udišem miris cvijeća svega svijeta tj. Isusa... Ljepši postajemo kad se u Isusu ogledamo!

Duhovni je život s Isusom križ svoj nositi.

Iz toga križa On vadi trnje kada napast svladamo, on kiti ovaj križ kadgod (duša)dobro čini...

Na dobrom smo putu ako nas... muči što ne možemo Bogu bolje služiti!

VJERA – ZLATNA ZDJELA

Apostoli zamoliše Gospodina: »Daj nam više vjere!« Gospodin odvrati: »Ako zbilja imate vjeru koliko gorušično zrno, rekli biste ovom dudu: iščupaj se s korijenom i presadi se u more! I poslušao bi vas« (Lk 17,5,6).

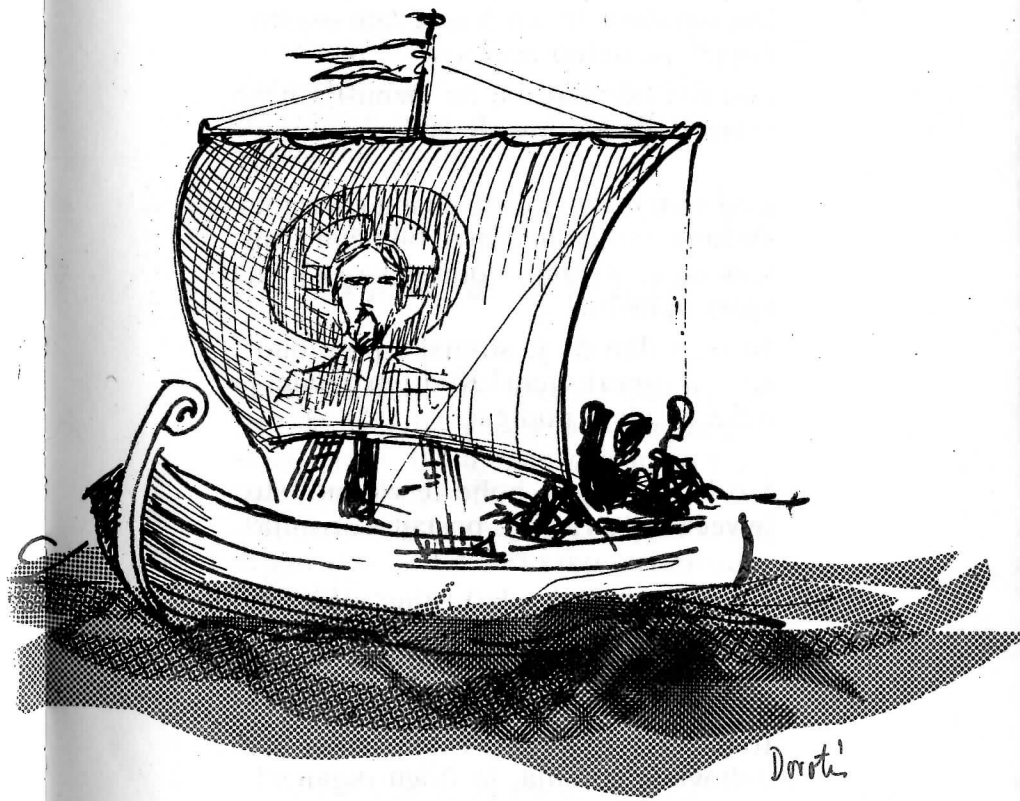
Dorati

Vjera – izlaz u bezizlazu

Vjera je zvijezda, jer od nje živimo, Isusa tražimo i nalazimo. Vjera je letjelica u kojoj se čisti, hrani, liječi kiti i spašava dušica. Vjera daje sve što čovjek pametno očekuje.

Tko živi od vjere taj ne razmišlja nego samo Boga i istine gleda!

Bog nam je dao razum da mu razumom služimo, volju da se za to odlučimo; ali kad zapne razum i volja neka sa nama vjera upravlja!

Isuse, vidim da je stomaku potrebno jelo, a (umu) vjera! Kad um zapne neka ga vjera podigne!

Što je veća vjera bolje Te vidimo; što je veća vjera i patnja postaje korisnija!

Nije dosta u (vjerske) istine vjerovati, nego se treba po njima zagrijati.
Iz vjere treba živjeti i dijeliti plamen ljubavi.

To najveće (po vjeri) zabavljanje, bez duhovnog gorenja, je Bogu ruganje!

Trijezna glava i vjera pa – osramoćena paklena sila!

Ako vjerujem što je Bog objavio, onda se ne mogu prevariti. Mračne su istine (vjere) za čovječju pamet.
Ako slijepac od rođenja može vjerovati, da ima bijelih i crvenih stvari, iako nema o tome pojma, zašto ja ne bih mogao vjerovati u istine koje je objavio Bog?
Posao vjere je čist, gorljiv, junački, jer ne smijem prisutnog Boga prljavim vladanjem srditi.

Vjera i duhovni hod

Velike milosti koje u sebi duša osjeća, pa čak i viđenja neka je ne vode, nego samo vjera. Ta slijepac koji malo vidi, ne slijedi svoje oči nego vođu.
Mi vjerom Boga moramo slijediti, jer drugo sve što imamo jako nas može prevariti.

Kao što majka njeguje dijete u krilu tako nas Bog njeguje u krilu žive vjere. Doji nas, grije nas, grli nas ...

Vjera je kraljevina u kojoj kraljuje onaj koji je sav svijet svladao ...
Njegovi vjerni vojnici sve imaju, nitko ih ne može svladati pod vodstvom nepobjedivog kralja. Sve ljepote

uživaju, jer im je ovaj kralj sve predao na uživanje.

Sigurnije je čitati iz Božjeg bića istine očima vjere i sjedinjenja, nego iz knjige i naše slabe pameti. Lako je pogoditi ispunjenje Božje volje kad nestane naše volje. Lako je drugoga uputiti, kad te upute i savjeti ne dolaze od nas nego od Boga. Lakše je slušati Boga i po Božjoj snazi djelovati, nego mudrovati onako kako bi trebalo i svojom se snagom naprezati.

Vjera i viđenja

Ako nam se u slikama pokaže Gospodin ... slika nije kadra predočiti Duha Božjega i zato je najsigurnije (sliku) odbiti da se ne bismo prevarili.
Što sve više slike odbijamo više Bog u naše duše ulazi.
Mrak pameti (po vjeri) je otvaranje očiju duše.
Sv. Petar je vidio tjelesnim očima slavno Preobraženje Isusovo ali za čvršći dokaz drži vjeru (2 Pt 1,19).

Vjera i duhovni darovi

Majka se muči s nepokornim djetetom, a mi s nepokornim željama. Tko ne dobiva duhovna odlikovanja neka se ponizi, a ako ih dobije neka sebe ne drži za svetoga; ako su od Boga, ni onda nismo sigurni o našem svetom životu, može i grešniku Bog otkriti svoju tajnu.

Vjera i Isus govore isto

Živa vjera - zlatna zdjela u kojoj je Isus zlatan.
Živom vjerom čisto vidim bolje nego očima, jer mi (vjera) pokaže bistro gadost svakog zla.
Zlo je jedina gadost a ja sam rad kreposti.
Svakoj misli, govoru i poslu (vjera) je ogledalo.
Ja se u vjeri ogledam bez svakog straha.
Samo mračnost, nevjernost zadaje čovjeku žalosti. Što je vjeri čisto to je isto kao da je Isus rekao iako bi me sotona napastovao.
(Sotona) može me napastovati, ali me prevariti ne može dok živim po vjeri.

Jabuka može biti izvana lijepa i rumena iako je iznutra napunjena crvima. Ovakva je jabuka cijeli ovaj svijet u kojem teško ostaje slabi čovjek (duhovno) lijep. Uvuku se u njega gadni crvi i tako mu sva duša pocrni. Ne događa se tako onome koji ima živu vjeru, jer ona pozna crvljivu jabuku.

Sa živom ću vjerom misliti i govoriti i činiti makar bi morao od vrata do vrata prositi.

Za svaki razum je najljepše cvijeće svaka istina vjere, ali još je ljepše djelo (koje izvire) iz vjere. Samo to dolikuje čovjeku koji je Božja slika!

LJUBAV NEMA GRANICE

» ... i kad bih tijelo svoje predao da se sažeže, a ljubavi ne bih imao, ništa mi koristilo ne bi«
(1 Kor 13,3).

Učiti od majke

Majka pokazuje ljubav prema djetetu osobito kad (ono) pati.
Mi (pokazujemo ljubav) prema Isusu kad se ravnamo prema spomenu njegove muke. Majka bolesno dijete grli a kršćanin grli propetog Krista, s njim se sjedinjuje. Ovo sjedinjenje s Isusom je (Isusu) utjeha a nama spas.
Kad pak Isus svakom dijeli milosti, osobito će (ih) udijeliti onima koji Njega u patnji i žrtvi nasljeduju, Njega propetog grle i sa Njim se sjedinjuju.

Isus može umarati

Bacimo svoju volju na žeravu ljubavi!
Ljubezan razgovor s Isusom može biti (zamoran) jer smo slabi.
Ako (umaramo) tijelo za zemaljske potrebe, zašto ne dopuštamo da se umara od ljubavi i izgori kao žrtva ljubavi?
Svaka misao i (svaki) pokret neka je ogrijev za vatru ljubavi!

Teško onome čije je srce bolesno.
Još teže onome čija je ljubav bolesna.

Ali ovu (bolesnu) ljubav izliječi štovanje Srca Isusova.
(U Srcu Isusovu) nalazimo križ (patnju), plamen, rane, trnovu krunu.

(Uzajamnost ljubavi je) kamata:
Malom Isusu primanje njegove milosti i sudjelovanje (u poticajima milosti).
Tada Isusu umjesto jedne slatke jabuke dvije, mjesto jednog dukata dva vraćamo.

Svatko je (toliko) smiren koliko je s Bogom sjedinjen.
Ako umrtvljujem sebe, volim Tebe i sve ljude!

Više vrijedi Božje prijateljstvo nego svega svijeta blago i kraljevstvo! Osobito ću paziti na duše jer su (dragocjene) kao Isusov život. S Isusom se natječem kad za duše radim i umirem!

Struja Božje ljubavi

Duša je raj u kojem se sa Bogom razgovaramo! Za drugo sve vrata zatvorimo. Sve je krivo ili barem nije

čisto što ne pokreće struja Božje ljubavi. Svaki ima biti motor kojeg pokreće, tjera, Božja ljubav! Kad je od svakog drugog cilja duša čista i samo se s Bogom želi sjediniti ... Za Božju je ljubav sposoban tko je temeljito ponizan (od svega što je sebično prazan), tko sebe za ništa drži i samo traži u Bogu pomoć i slast.

Dobro što ljubimo onda uživamo, kada se sa Njim sjedinimo!
Bog je istinsko dobro, drugo je sve dokaz Njegove dobrote.

Obožen je duše

Bog tako ljubi dušu koja ga ljubi da joj postaje rob a duša kao Bog postaje. Duša ne zna drugo nego Boga ljubiti, u svemu Boga nalaziti i uživati. Zato joj Bog kao Bogu služi!

Isusa vidjeti je takova radost da kad bi trebalo tisuću godina živjeti i svaki trenutak umirati još ni onda tu radost ne bismo mogli zaslužiti.

I konačno drugi

Što je Tvoje slatko je, a moje je puno otrova ... Na temelju Tvoje (volje) od sada (neka) je sve moje - samo Tvoje; neka nestane moje ... Nek živim za Tvoje, a umrem za moje. Živ za Tvoje - mrtav za moje ...
Ljubav je jedini biser kojega tko iskopa drugo mu ništa ne treba.
Ljubav je srce, dragi kamen, kojeg brusim sa djelima ljubavi!

Ljubav je sveza: prava sveza svega s Tobom.
Dakle, oči, uši, usta, ruke itd.
Sveza je jača,
ako je ljubav jača. Znak ljubavi je strpljivost ili junačka patnja. Tko se patnjom s Tobom veže, toga sigurno ljubav žeže.
Tko se (od ljubavi) otkine
taj pogine.
Tko nas muči - ljubavi nas uči;
daje nam prigodu da provjerimo stanje naše ljubavi!

ZALJUBLJENIK BOŽJE VOLJE

»Oče! Ako hoćeš, otkloni ovaj kalež od mene! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!«
(Lk 22,42).

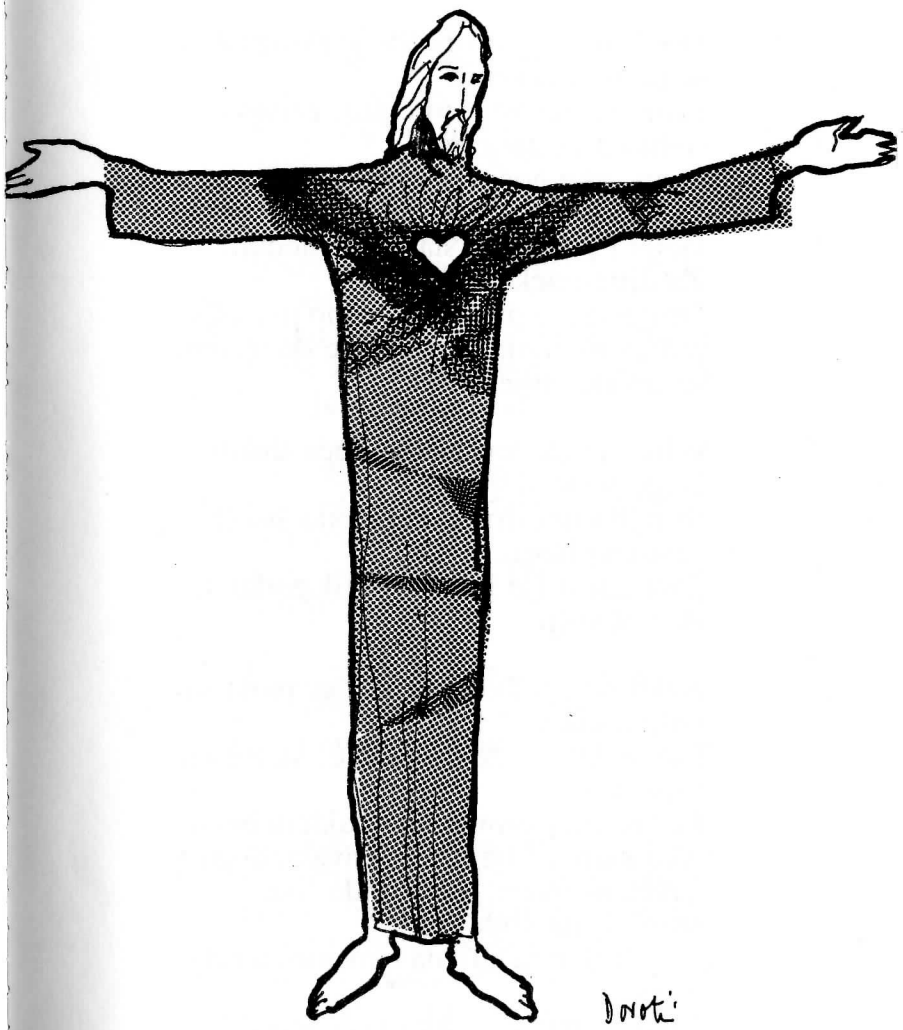
Dorothi

Polazište

Dokle ne nađem ono što je Tvoje neka se ne pomaknem.
Tvoje je mudro, temeljito, čvrsto i stalno u neizmjernoj
mjeri, ako hoćeš ono što Bog hoće.
Samo koliko je potrebno toliko neka vidim i po svojoj slabosti slijedim.
Za drugo neka ne živim.
Drugo je sve prolazno i samo je toliko potrebno koliko je od Tebe dopušteno za uzdržavanje života.

Veliko je zlo kad netko hoće služiti Bogu po svojoj volji.
To nije ništa drugo nego ono što je protivno Bogu.
Savršenost (je isto što) prilagoditi se Božjoj volji.

Neka vrijedi Tvoja želja, jer moja ne vrijedi ništa.
Tko se Tvojoj želji predaje, na zemlji uživa raj.
Tko se njoj protivi ima pakleni belaj.
Ako nam se, bez naše krivice, dogodi kakva nezgoda, to je onda čista spasonosna voda!
Ona čisti, ona kiti, da budemo za nebo lijepi.
Koliko patimo, toliko vrijedimo!
Toliko Isusa slijedimo!

Tko za njim ide - u nebo stigne.
Na tom putu ima mnogo trnja, ali će trnje ostati na zemlji, a ružice bez trnja će nas u nebo pratiti.
S ovih ružica skidam trnje kada se Tvojoj želji predam.
Tvoja je želja vaga i samo za nju kupimo blaga.
Što nema mjesta na toj (vagi) neka nema cijenu ni broja.
Stavi me na tu vagu, dodaj nevolju i snagu, da sve bude na Tvoju slavu.
Nek taj dodatak bude duši na spasenje.
Ništa ne znam i ne mogu, ali barem nek Tvoje mogu primati ...

Božja volja – naša sloboda. Kad (Božju volju) primamo slobodno, neustrašivo živimo.
Veliki je bezobrazluk Tvoju volju ne prihvaćati.

Moja svetost i filozofija: u svemu Tvoja volja! Cvijeće miriši a Tvoja volja dušu diči. Tvoja volja - moja želja.

Želja: nek sam vezan na Tvoju želju. Tvoja želja moja sveza. Sve primam radi muke Isusove. Primam sve na čast neizmjerne muke Isusove. Što je mučnije to je veće spasenje. Po Tvojoj i majke Crkve želji sve: na čast strašne muke Isusove.

Tvoje: kad se Tebi predam, dušu u sigurnost stavljam. Sve izvršujem jer me Ti upravljaš i vodiš. Tebi se predajem ali neka u tome ustrajem ... Crve u srce sadim kad drugo primam ili tražim.

Barem nek Tvoje mogu primati

Moj Mali, sve ću primati što ćeš mi dati: od disanja do izdisanja. Stomaku treba jela a plućima zraka, razumu Božjih istina ... Prosjak prima ono što nije zaslužio (takav sam ja).
Tvoje ću vazda primati i poljubljeno Ti natrag pružati: dakle primati i pružati ... to je predmet ljubavi ...
Tvoje djelo - duše jelo.
Posebno Tvoje djelo nek nam bude duši jelo.
Vrelo takvog života samo se u ljubeznom srcu rodilo ... drugo sve smeta jer se ne rađa u čistom srcu.
Da uživamo Tvoje djelovanje mora nam srce biti odijeljeno od stvorova. Što nije od Boga, sve je za srce nezgoda, nemir, prije ili poslije.

Predajem se u svemu da budem sličan Spasitelju, kojega je hrana što je nebeskom Ocu milo ...

ZRENJE KROZ PATNJU

»Bog, izvor svakovrsne milosti, onaj koji vas je u Kristu pozvao u svoju vječnu slavu, sam će vas, kad budete neko kratko vrijeme trpjeli, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi« (1 Pt 5,10).

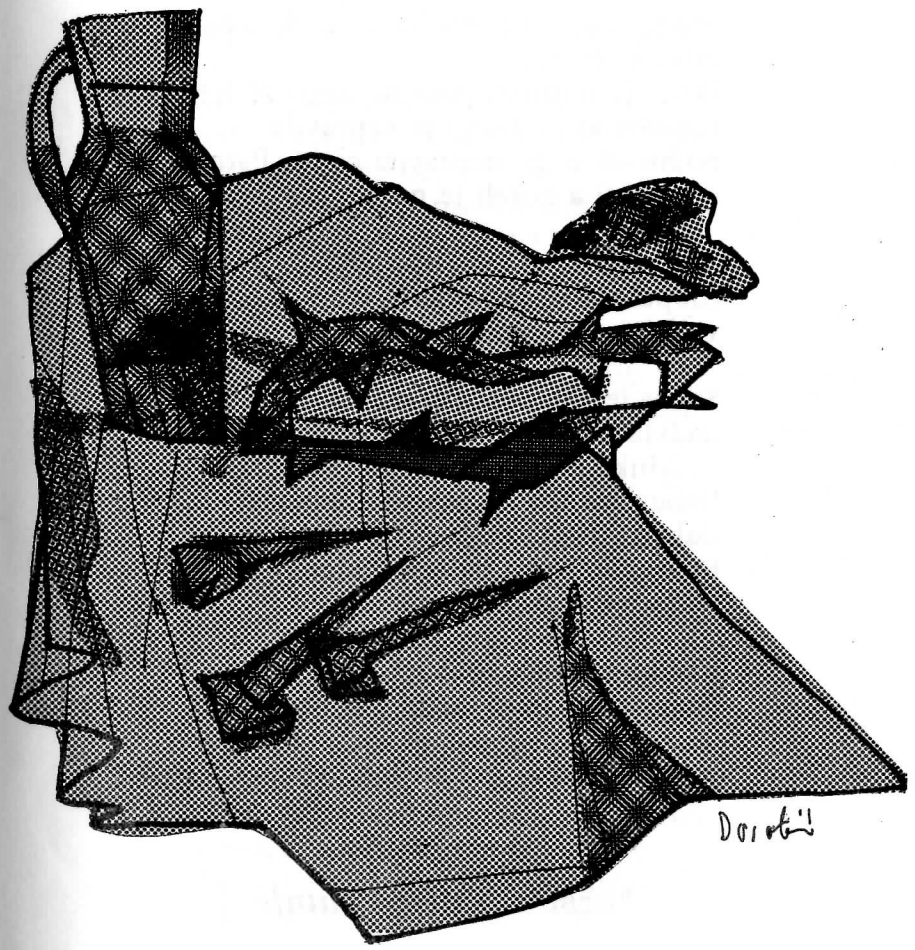

Muka nas grli

Što je cvijeće bez mirisa, to je duša bez žrtve i patnje.
Bolje je umrijeti pošteno nego živjeti nepošteno ... Bolje je nepravdu podnositi nego nepravdu činiti. Patnja dušu resi a grijeh je nagrđuje.

Što je god od Tebe učinjeno (dopušteno), mora nam sve biti po volji!

Svaka je patnja slatka majka jer me uči nadvladati zemaljsko a tražiti nebesko. ... Muka (je) majka koja je kao ljubezna ruka koja pruža nebeske dukate. Majka dijete a nas muka grli. Oh, kako treba da se radujemo kada treba nešto pretrpjeti.

Koliko patimo, toliko Isusa volimo. Nepametno misli tko patnju obilazi ...

Koliko patimo, toliko Tebe volimo ...

Vazmeni smisao patnje

Tijelo i duša se mora očistiti od nevaljalih nagnuća da bi mogli biti

Božja kuća; da bi se mogli s Bogom sjediniti.
Mora umrijeti grešni Adam, a oživjeti nevini Adam.
Bog se brine za nas i upravlja našom voljom.
Pošto je razum slab za primanje (Božje) svjetlosti (mora) patiti doklegod se ne očisti.
Mora svjetlost ... prosvijetliti dušu da vidi svu svoju gadost a to je veoma muči i (duša) misli da nikad neće biti dostojna Božje svjetlosti.
(Isto) tako kad Bog dijeli milost, to strašno muči jer (duši) nedostaje jakost za lijepo primanje Božjeg dara kojim se čisti.
Kao da paklenu muku (podnosi) duša u slučaju ovog čišćenja.
Kao da se iskopava iz nje što je do sad bilo u njoj. Kad Bog vadi iz duše ova nagnuća, ona misli da ubija nju samu ili da je već baca u pakao. Duša je kao svezana i (osjeća) kao da je nitko ne može osloboditi ove strašne tamnice. Uzalud je tješi duhovnik, jer ju nitko ne može utješiti. Sve dok je Bog ne očisti i učini dostojnom za sjedinjenje ne može se od ove tamnice osloboditi. Ako baš Bog hoće, malo se ublaži ova muka da poslije započne ponovo.

Svinjar među kraljevima

Mali svinjar se ne bi dobro osjećao među kraljevskim sinovima, a naša duša sa svojim običnim nagnućima ne bi se dobro osjećala ako bi se prije očišćenja sjedinila sa Bogom.

Drvo kao da plače

Promatrajmo šta čini vatra s drvetom: suši ga, iscijedi iz njega vlagu, tako da skoro plače. Zatim (ga) učini crnim a najzad postane vatreno i lako.
Tako Božja ljubav tjera vlagu zemaljske želje; duša pocrni gledajući svoj jad u svjetlosti Božje ljubavi, sve dok ne postane sama vatrena i čista slična Božjem ognju i sa Bogom se sjedini. Još i žile (korijeni) nevaljalih nagnuća moraju izgorjeti pa se zato vatra ponavlja.

Samo muka vadi trnje

Što volimo to nas veže, to nas zarobljuje.

Svako ovo povezivanje je puno trnja i samo jedno vadi iz nas trnje i slobodne nas čini – to je ona (ljubav) koja nas za Boga veže, ako samo njega volimo. Ova (ljubav) vadi iz nas nemilo duboko usađeno trnje, kida u nama one sveze koje nas amo tamo vuku.

Ne muči, nego liječi

Istina je da osjećamo bol kada Božja ljubav vadi iz nas ovo trnje, ove sveze; ipak tako mora biti.
Tko se ubode, komu vuku trn iz tijela, toga više ne muči, nego liječi, iako ga boli.
Tako čini Bog ako ga volimo: i on nas oslobađa od trnja i prljavih sveza. Dokle je god to trnje u nama, ne možemo sjesti u Božje karuce (kočije) ljubavi, i šetati se s Bogom i svojim Zaručnikom.

MOLITVA – ZABAVA

»Ako komu od vas nedostaje
mudrosti, neka ište od Boga,
koji svima daje obilno i
bez prigovora, i dat će mu je«
(Jak 1,5)

Zlato granice otvara

Molitva: zabava odlična, blagajna neiscrpiva, njiva najplodnija, vrt najmirisaviji, voćka najslađa, pjesma najveselija. Na ovom svijetu obećanje ludom radost, ali uspjeh molitve je obećanje svemogućeg i istinitog Isusa. Ako pak izgleda da (Isus) ne ispuni obećanje, onda dijeli mjesto srebra zlato, a mjesto kruha kolač.
Moliti i raditi pa ću pomoć dobiti i kao karmelićanin živjeti. Ozbiljno molenje i djelovanje: stalno razmatranje. Ono je zlato koje je u svakoj državi skupocjeno; granice otvara i sav svijet očarava.

Ne zahtjev, nego molba

Neka molitva ne bude zahtjev nego ponizna molba.
Ponizno: da nam dade ono što On hoće; pouzdano je da će nam zacijelo dati jer je obećao uslišenje molitve.

On, neizmjerna Dobrota, (hoće nam dati što je) za nas najbolje; (daje) u najkorisnije vrijeme, ali ako se u njega uzdamo. Tko bi nam ikad nešto dao

kad bi nam u srce vidio i da se u njega ne uzdamo? U tom slučaju (nepouzdanja) naša bi prošnja bila poruga.
Počnimo moliti na temelju ovih istina. Ako budemo ovako (sa pouzdanjem) molili, dobro ćemo živjeti.
Razmatrajmo dokle god možemo, a kad ne možemo – smirimo se. Pazimo samo da dobro mislimo. Dobar je znak, ako se u samoći dobro osjećamo i na Boga pazimo.

Molitva njegova

Moram razgovarati s Tobom; bezobrazan sam ako ne promislim s kim i što govorim. Molim pomoć da se bezobrazluka oslobodim; neka pazim tijelom (svaki dan), (nek pazim) i dušom s kim i što govorim s Tobom i o Tvojim poslovima.
Isuse, razgovor s Tobom je najslađi odmor! Tvoj je govor slave lovor. Tko taj govor slijedi, taj neka se ne stidi. Suglasnost s Tvojim govorom spašava dušu. Kako da grlim Tebe a i druge sve radi Tebe? Tko s Tobom razgovara taj i druge duše lovi ...
Pazi na Isusov govor, on neka ti je užitak, mudrost i svako zanimanje!

Daj mi milost da mi svaka misao i posao bude razmatranje istine i traženje Tebe, služenje Tebi.
Kad vidim kozmičke sile nek nam budu mile, jer nam pripominju Tvoju svemogućnost; ljepota svijeta (pripominje) Tvoju ljepotu i dobrotu ...
Ako me na putu (k svetosti) zaboravljaš, ja ću nepomično (stajati) i čekati sve dok me ne počne Tvoja milost pokretati. Moj je život smrt, jer je Tvoj život moj!
Tko o Isusu razmatra u tome gori vatra, taj druge upaljuje, taj Isusa slijedi.

Molitva za svakoga

Tko ima dar kontemplacije na toga šalje Bog najveće patnje. On je kao zastavnik: mora držati zastavu i onda kad ga tko udara a on udarcem ne uzvraća. Tko nema ovoga dara neka razmatra, čita, s Bogom razgovara, usmeno moli... Nek gleda ljepotu Božjih stvorova, neka sluša pjev ptica, nek miriše lijepo cvijeće, neka sije cvijeće, neka obrađuje zemlju, neka izgrađuje kućni namještaj, neka kuha jelo i (šije) odijelo. Sve je to služba, pa nestaje tužba. Bog će biti s njim zadovoljan a i svaki onaj koji je pametan. Da bi u tom poslu mogao

napredovati, treba (posao) orositi blagotvornom kišicom s Isusovom ručicom, to jest: Njegovim krvavim znojem. Sve će (tada) biti divno, slatko i lagano. Tom kišicom orošena bolest, progonstvo, siromaštvo, odlično je nebesko bogatstvo.

Moli kako možeš

Molitva najljepša: »Oče naš«!
Ponašaj se u molitvi (ovako): sebi ništa, a Bogu sve preporučiti po Njegovoj svetoj volji, to jest tako se treba moliti kako možemo, a zadovoljan treba biti s onim što dobijemo; u molitvi budimo postojani.

Kada u molitvi tražimo slast ne dopadamo se Bogu nego sebi!

Disanje duše

Molitva je disanje duše bez koje se sve milosti uguše. Bez molitve nema milosti a bez milosti nema radosti. Molitva je spasonosno djelo po kojem se i grešniku nebo otvorilo.

Tko moli Tebe voli i duša ga ne boli. Ako se ne mogu sabrati, ja ću vapiti pokajanjem, poniženjem i Tebe željenjem!
Tko moli, Boga voli, dušu izdovolji, jer je ona za Boga stvorena. Molimo se da dobijemo želju za molitvom, a Isus će sve drugo učiniti. On će naše srce i usne micati. Naše usne i srce od prljavštine grijeha sačuvati.

BDJETI ILI TRPJETI

»Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje, s poštenjem znanje, sa znanjem uzdržljivost, s uzdržljivosti postojanost, s postojanošću pobožnost ... Ako, naime, posjedujete ove kreposti te ako napredujete u njima, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni ni besplodni u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista«
(1 Pt 1,5-7)

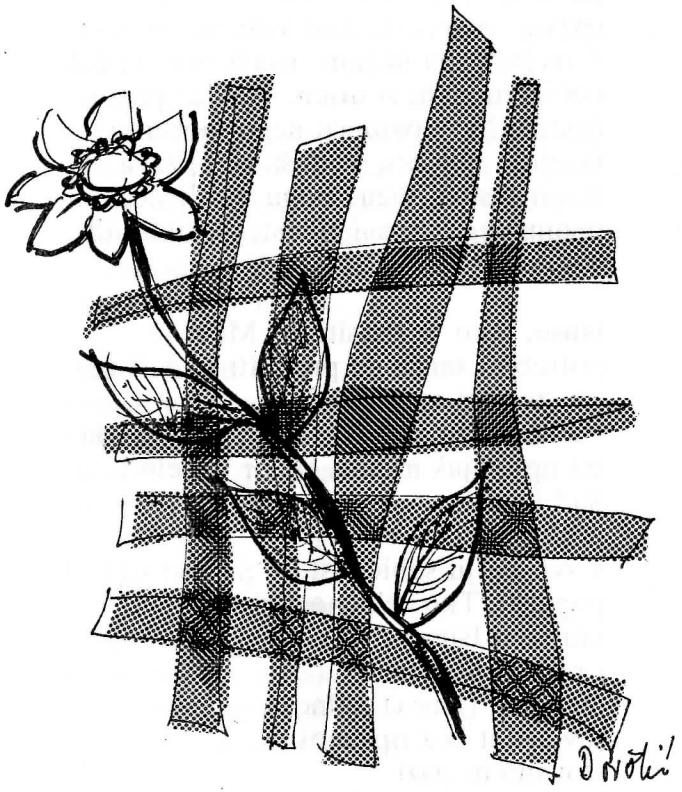

Osluškivati

Mali Isus: pazi na mene koliko možeš, pa nećeš pogriješiti. Kad kažem: spavaj, ti spavaj; kad kažem: moli se, ti moli; kada kažem: uradi ovo pa ćeš dobiti milosti, ti uradi. Dakle: paziti, čekati! Ne s pameću nego vjerom i Božjom milošću se duša približava Bogu sasma blizu. Boga ne shvaća razum nego vjera i milost, jer su iznad pameti.

Isuse, lako je spasiti se. Meni je potrebno samo ne protiviti se a Ti ćeš sve za moj spas učiniti.
Na Te pazim, ništa ne radim: čekam da mi upravljaš misao, govor i djelo...
Sad je dosta
na Te paziti
a svu svoju sebičnost
pogaziti. Tko sebičnost pogazi,
ufa se u Isusa
i radostan je te
(želi) da (Isusa) jednom
sav svijet bez opasnosti
štovanjem pazi.
Na Te pazim, jer Te volim. Radi ove ljubavi želim zaobići suvišnu radost i žalost!

Disanje (neka se pretvori) u duhovnu budnost. Kao što je lako disanje

takova neka bude budnost oko Tvoga posla. Tebi i svima se dopadati a disanje neka se (pretvori) u budnost, u vršenje Tvoga posla.
Isuse, daj mi ... sredstva da moja pažljivost uvijek bude veća. Čim opazim napast (da) odmah bježim ... Stalna budnost je najuzvišenije zabavljanje. Što je veća budnost, sigurnije je stanje duše i slađe Tvoje milovanje ... Bolje ću bdjeti pa ću lakše grijeh obilaziti ... Bolje budnošću glavu prisiliti nego najmanji grijeh učiniti. Tko bdije nad Tobom, taj bdije nad sobom.

Bez budnosti
razmatranje je pravo ljenčarenje.
Bez budnosti
molitva je Bogu ruganje: to (treba reći) i za svako drugo djelo.

Koliko bdijem
toliko grijeh obilazim,
toliko Tebi ugađam
Poziv ću sačuvati ako ću budno razmatrati i ugađati Isusu.
Majci, poglavaru i svakomu.

Dvoriti

Dvorio Te Josip i Marija,
dvorim Te ja

kad činim dobra djela.
Tko mnogo dobiva, nešto daje drage volje. Sve sam dobio.
Tebe sam dobio;
od mnogoga (što sam dobio)
dat ću Ti nešto:
dobru volju, dobru želju.
Pazit ću koliko mogu.
Samo će me (ono) sramotiti, ako se Tebi budem protivio.
Tebi se ne protivim kad na Te pazim.
Kad pazim na Te, pazim na (sebe) i na svakoga; ne vrijeđam nikoga.

Ići

Moja je slava Tvoja volja. Što voliš, to volim, na to pazim, da se spasim. Ovo je važna zabava, da je kratka za nju svaka priprava. U tome je potrebna dječja vjera koja je Tebi vazda mila. Kad me zoveš, kud me zoveš, tamo ću ići. Kako me mičeš tako ću se micati i sa Tobom igrati. Ovakova igra u srcu igra, srce grije, tijelo bolesno liječi i tako još i tijelo usreći.
Pazit ću na ovu sreću!

Često moram paziti i misliti.
Ti želiš sad, a drugo je sve gad.

Kad pazim onda volim,
inače grdim i Tebe i sebe.
Doklegod imam pameti dotle ću paziti pa ću se spasiti.

Zapažanje nad duhovnikom

Budnošću stičem sve dobro,
pomanjkanjem budnosti množim samo zlo.
Liječnik nepažljiv je (kao) sotona lažljiv; laže kad kaže da liječi jer u stvari bolesnike muči. Nepažljiv duhovnik strašan je krvnik duša za kojeg je bolje da sam ide u pakao, nego da s nepažnjom s mnogima propadne.
Kad ne mogu ni bdjeti ni dobro misliti, ja ću malo zime, vrućine i gladi trpjeti, pa ću tako, moj Isuse, Tebe ljubiti, ili bdjeti ili trpjeti!

ZDRAVLJE DUŠE – KAO OČI U GLAVI

»Ako tvrdimo da grijeha nemamo, sami sebe varamo, i u nama nema istine« (Iv I,1,8).

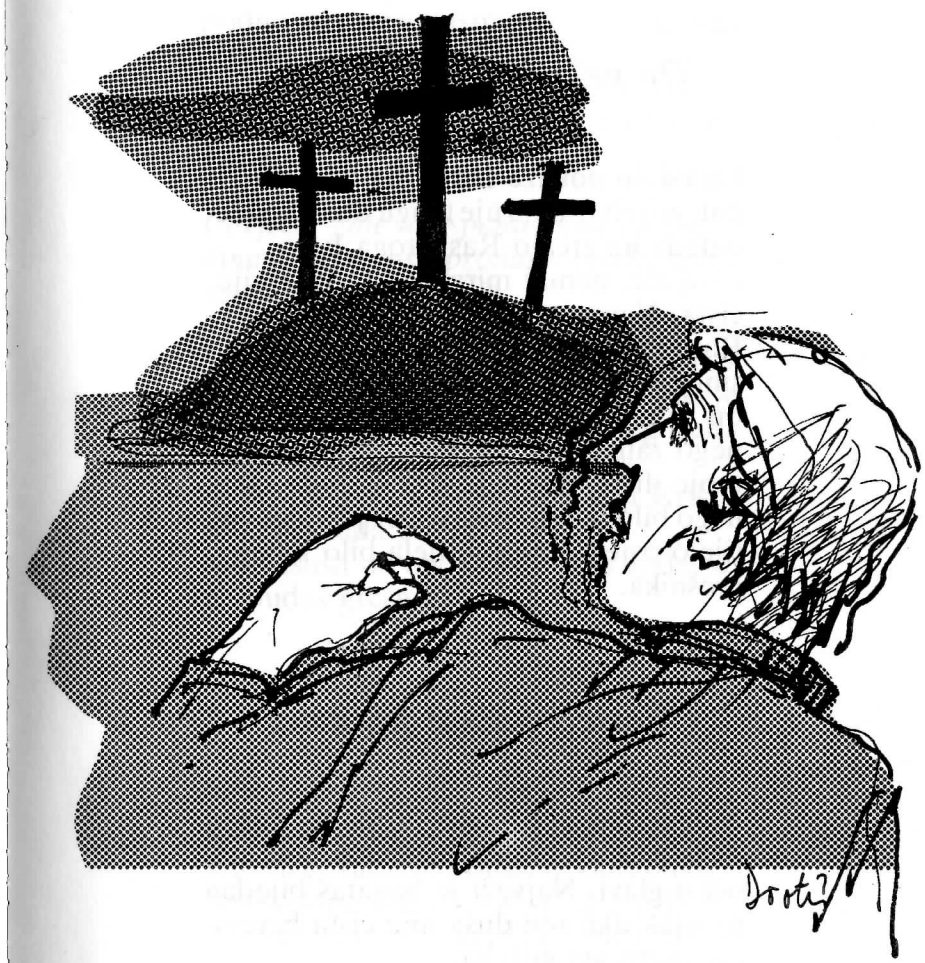

Bolje je umrijeti nego više od Boga voljeti mali grijeh!

On ne trpi zato što je Bog

Ogledalo pokaže nabor na licu, svaki pak grijeh (pokazuje) tugu duše ako se ogleda na zrcalo Raspetoga Isusa. Čovječe, nemaj mira dok ti duša nije čista. Neka svaki pazi da Isusa Raspetoga ne uvrijedi ... Nitko ne smije reći: lako Njemu trpjeti, jer je on Bog. On ne trpi zato što je Bog, nego zato što je čovjek, fini prijatelj i tvoje duše ljubitelj. Više ga bole rane nego bilo kojeg čovjeka jer je njegovo tijelo osjetljivije od tijela bilo kojeg grešnika.

Čovječe gdje ti je pamet

Autentično je zdravlje: zdravlje duše i na to zdravlje treba paziti više nego na oči u glavi. Najveći je bogataš bijedan prosjak ako mu duša nije čista barem od smrtnoga grijeha.

Kako može bogataš slatko piti, veseliti se kada pomisli da mu je duša u smrtnom grijehu i ako umre da će mu duša odmah pasti u pakao gdje će podnositi prevelike muke, ne dvadeset, trideset, četrdeset godina koliko je živio i griješio na ovom svijetu nego milijune i milijune godina - kroz svu vječnost.

Čovječe, gdje ti je pamet kad za koji dinar svoju dušu prodaješ paklenom sotoni?

Što je nešto ljepše sve je veća šteta ako se pokvari. Najljepša je duša. Zato je najveća šteta, ako duša padne u grijeh, jer je ljepša od cijeloga svijeta.
Svaki je grešnik novi Juda koji Krista prodaje kada griješi.
Moli Isusa da ne budeš drugi Juda, da ne budeš grešnik!

To nije život

Kad bih otišao u bolnicu i vidio krastave, ranjene, bijedne bolesnike i čuo strašne jauke morao bih zaključiti da to nije život. Kad bih još uz to vidio (onakove bolesnike) sa kojih komad po komad trulog mesa otpada, morao

bih reći: ovo već ne mogu ni gledati ... Ali ovo zlo ni izbliza nije takvo kakvo je ropstvo moje duše. Ako sam (naime) učinio smrtni grijeh, neizmjernu sam ljepotu i dobrotu, Boga sam iz svoje duše izbacio, a sotona me veže i kao crv bez prestanka grize moju dušu i moje srce. Jasno slijedi: jedino je zlo grijeh. U ova teška vremena nemojmo ni to zaboraviti: da se nije grijeh dogodio, čovjek ne bi umro nego živio ugodnim životom ...

Primili smo pamet

Grijeh je sljepoća duše a vid duše je živa vjera. Slijepac ne prima smetnju nego traži vid. Živa vjera ne poznaje smetnju ali ako je ima savladava je.

Grijeh je jedina gadost. Gadost (to jest grijeh) je isprazna misao jer smo za dobrotu primili pamet.

Grijeh je jedino zlo, a ispovijed sretno sredstvo i lijek.
Sasvim je sigurno da Bogu ugađam ako se od grijeha i nemira čuvam.

Iz dana u dan, skoro svakog trena, grešnik obnavlja Isusovu muku. Iz

Isusova srca vadi biser (zasluge) i baca ih u smeće svoga srca.
Grijeh je nedostojno ruho za nebo. Kad bi se priroda tako nagrdila i promijenila kao duša po grijehu, čovjek bi volio odmah umrijeti nego dušu nagrditi.

Čovjek – slika Božja

Zašto da budem gadan (po grijehu) kad sam Božja slika?
Cvijeće dijeli miris i ljepotu iako nije slika Božja! Tko može izbrisati uvredu, ako se pogrđuje Božja slika? Božja je slika čovjek: kad Bogu služi on je poput čudnovata cvijeća koje ljepše raste, diže se u visine, postaje mirisavo i u nebo stiže.

ISPOVIJED – SIGURNIJI LET U NEBO

»Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti« (Iv 1, 1,9).

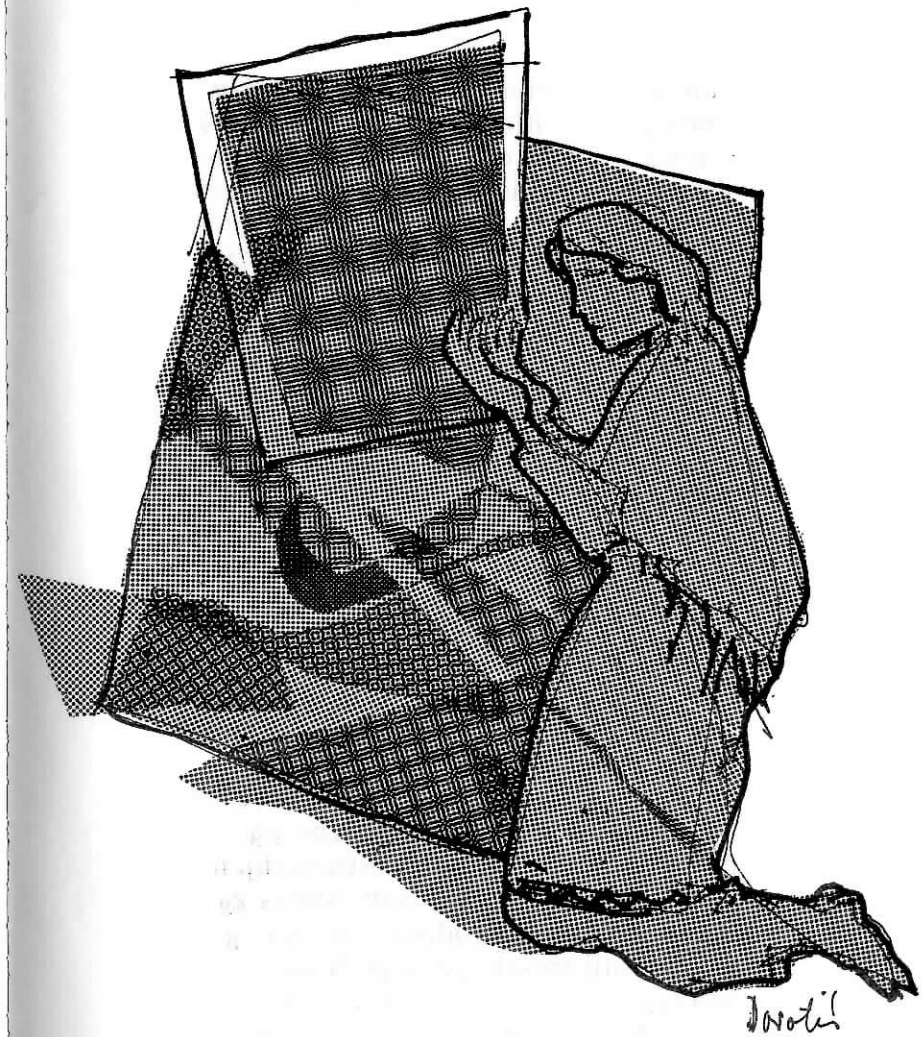

Sigurnije od zrakoplova

Isus je dao dobar lijek: naredio je sv. ispovijed. Po njoj s duše otpada gad i krivica pa duša opet leti u nebo sigurnije nego najsigurniji zrakoplov.

Tko može dati dostojno ime sv. ispovijedi?
Tko može dostojnu hvalu Isusu davati što je ostavio i odredio sv. ispovijed?
Bolje je za tebe barem svake se godine ispovjediti, bolje je da se ispovjediš kada u veliki grijeh padneš, nego kad si gladan da jedeš.

Važno je ne zakasniti

Daj prednost ispovijedi nego svakom (drugom) daru na ovome svijetu.

Zato, ako si u smrtnom grijehu pa čuješ da jedan gazda milostinju dijeli sirotinji i da svaki siromah dobiva za cijelu godinu jela, odijela i novca za svakidašnji trošak, prije pođi na ispovijed nego ovom milostivom gospodaru, jer ako malo zakasniš na sv. ispovijed možeš zakasniti za vječnost i svoju dušu izgubiti.

Isus voli puk

Tko je u nevolji taj se želi riješiti nevolje i traži zgodu i prigodu da se nevolje riješi.
Tko je u najvećoj nevolji taj treba što bolje razmisliti kako će se nevolje riješiti.
Svaki koji je u velikom grijehu treba razmisliti kako će se riješiti te najveće nevolje: grijeha.
Isus, koji je volio puk za života, voli ga i sada, zato i danas i do skončanja svijeta tako čini.
On i danas svakome kaže i govori: idi svećeniku pa ćeš se od gube, od grijeha, osloboditi.

Praktična uputa

Volimo Boga pa ćemo mrziti grijeh.
Mrzimo grijeh pa ćemo se rado ispovijedati.
Volimo ispovijed pa ćemo se uvijek na nju dobro pripremati
a ispovijed obaviti dobro.

Da te ne bude strah

(Isus) se za nas krvavo znojio da naš ljudski vodeni znoj osladi.
Isus je (tada) osjetio i vidio teret ne samo tvoga grijeha nego i (grijeha) cijeloga svijeta .. (ne treba se zato) čuditi da je Isusa krv oblila (u Getsemanskom vrtu) .. što je želio olakšanje ...
Olakšaj Isusu i sebi ... osobito (to činiš) kad se hoćeš ispovijediti i s Bogom pomiriti; ne boj se, nemoj odbacivati ispovijed ...
Isus je podnio najveći strah (u Getsemanskom vrtu) da tebi olakša da te ne bude strah i tebi olakša tvoj strah od sv. ispovijedi ...
Kad se hoćeš ispovijedati, izdvoji se, pođi u sobu, pođi u polje; izdvoji se od svakoga onako kako se Isus izdvojio od apostola (u Getsemanskom vrtu).
Klekni, padni na lice i moli se Bogu da se dobro pripraviš na ispovijed.
Blažen čovjek koji sebe pozna ali je blaženiji koji svoje grijehe prizna.
Isus je ni kriv ni dužan na križ osuđen, (da grešnik) lako milost dobije na sv. ispovijedi.

Izlaz svijeta u ispovijedi

O, kad bi cijeli svijet se počeo iskreno ispovijedati sve bi gotovo nevolje nestale na svijetu.
Kad se tko ispovijeda pokazuje da zna koji je pravi put.
Kad se tko ispovijeda obećaje da će pravim putem ići ...
Ovo je toliko istina da mogu tvrditi: dajte mi tisuću ljudi koji bi se ovako ispovijedali i koji se ne bi miješali u tuđe stvari, oni bi u nebu živjeli, ne bi osjećali tereta ovog tužnog života.
Ili, ako bi ga osjećali, lako bi sve popravili u čemu su griješili.
Što je grešno treba popraviti: bez toga nitko ne može pošten biti. Isus je dao sredstvo za popravak kada je ustanovio sv. ispovijed.

Ustaje tko želi biti živ

Dok je tijelo živo, kad padne želi ustati.
To još više mora učiniti duša jer u mnoge pogreške pada.
Dakle: najvažnija (vježba) strpljivosti je ustajanje (iz grijeha), grijeha ispravljanje i ispovijedanje.

Sv. ispovijed je blago
koje uživa
tko se dobro ispovijeda!
Često pokajanje je spasavanje duše,
jer će zamrziti grijeh tko se često kaje
i koji nastoji samo Bogu ugoditi.
Pokajanje je (kao) najsavršenije
trgovanje, jer nam se dug oprašta i
pribavlja najveće blago - nebo.

Savjet duhovnom ocu

Duhovni otac neka u ispovijedi navodi pokornika da grijehe ispovjedi.
Ispovjednik tako postupa kad pobožno načini znak križa nad pokornikom; kad pokornika mirno sasluša i pita, hrabri i poučava da ponovno ne padne u grijeh.
Svaka (njegova) riječ neka bude kao zrakoplov s pomoću koje se duša k nebu uzdiže.

ŽIVOTOPISNI PODACI

O. Gerard Tomo Stantić, rođen je 16. rujna 1876. u Đurđinu, kraj Subotice, u seljačkoj obitelji. Otac mu je bio Josip a majka Julijana (Đula) r. Jagić. Na krštenju je dobio ime Tomo.
Pučku školu je pohađao u rodnom Đurđinu a šest razreda gimnazije završio je u Subotici. Nakon toga je prešao u sjemenišnu gimnaziju u Kaloči da bi na kraju sedmoga razreda gimnazije stupio u Red karmelićana u austro-ugarskoj provinciji, koja je u to doba obuhvaćala sve krajeve Austro-ugarske monarhije.
Novicijat je obavio u Grazu, a filozofsko-teološki studij na visokoj školi koju je karmelićanska provincija imala u Gjuru.
Zaređen je za svećenika 1902, u istom gradu gdje je studirao. Kako je bio jedini Hrvat u provinciji, poglavari su ga, kada je utemeljen karmelićanski samostan u Somboru (1904) poslali u taj samostan da bi se posebice skrbio o vjernicima Hrvatima. Budući da je poznavao madžarski i njemački jezik, bio je "sve svima" prema Isusovoj: "Idite, naučavajte sve narode".
U Somboru je njegova svećenička djelatnost bila posebice usredotočena na

propovjedanje, ispovjedanje i neumorno pohađanje bolesnika. U Somboru je tada bila samo jedna župa; župnik je, kako je zapisano u samostanskoj spomenici, povjerio brigu o bolesnicima ocima karmelićanima. Nakon prvog svjetskog rata Sombor je pripao novoj državi kraljevini SHS. Ta je činjenica uputila O. Gerarda Tomu novim zadacima: da bude ocem hrvatskog Karmela.

Prema odredbi Vrhovnog savjeta Karmelskoga reda u Rimu, nakon Prvog svjetskog rata somborski je samostan bio izlučen iz madžarske provincije i stavljen pod neposrednu upravu Reda u Rimu s težnjom da se započne razvitak Karmelskoga reda u Hrvatskoj. Stoga je u Somboru otvoreno dječačko sjemenište i novicijat. Briga oko odgoja prvog naraštaja hrvatskih karmelićana pala je na leđa O. Gerarda. Da bi osigurao što bolju formaciju kandidata koji su se javljali, molio je suradnju poljske karmelićanske provincije a neke poslao na studij u Rim.

Pred Drugi svjetski rat taj je rad urodio plodom. O. Gerard tada je poduzeo korake kako bi utemeljio samostan u Zagrebu. Osobno kontaktira s Kard. Alojzijem Stepincem i kupuje zemljište na kojem je trebao biti sagrađen novi samostan.

Iako je Drugi svjetski rat poremetio

planove i odložio za gotovo dvadeset godina osnutak karmelskog samostana u Zagrebu, činjenica je da je O. Gerard Tomo Stantić sve započeo i da je zato stekao pravo da ga hrvatski karmelićani zovu Ocem svoje Provincije.

Božji Sluga je preminuo 24. lipnja 1956, a mnoštvo svijeta na njegovu ukopu potvrdilo je štovanje Somboraca i okoline njegove osobe i života; za života su ga držali Božjim čovjekom.

Njegovo tijelo sada počiva u karmelićanskoj crkvi u Somboru u kojoj je djelovao kao svećenik više od pedeset godina.

SADRŽAJ

Uvodna riječ 5

BOG KAO MAJKA 9

Prava pobožnost 14

MLADO ZELENO PROLJETNO ŽITO KOJE ŽELI U NAMA RASTI 17

Isus u nama - zeleno žito 20
Obučeni prosjak 20
Isus i ptica pjevica 21
Tko ne zna, nek nauči 22
Zlo djelo 23
Isusov posao 24
Suosjećati s Isusom 25
Sažetak hoda 26
Naslikati Isusovo lice 27
Čar Božjeg poniženja 28
Zagrljaj svega 29
Uskrsnuće 29
Vrt radosti 30
Pupoljak Isusove ljepote 30
U pedesetoj biti dijete 31

BOG - VESELI DJELITELJ 33

Duh i duhovni život 36
Duh ima majčinsko lice 36
Isus u društvu golubova 37
Duh Sveti i oštećene oči 38
Tisuću puta blažen 40
Teško karmelićaninu 41

KRUH KOJI SE LOMI 43

Ljubav veća od opačine 46
Osobna molitva Isusu 48
Isus zaslijepljen ljubavlju 48
Euharistijska sitost 50

MARIJA - NOVO NEBO 53

Dijete se za majku hvata 56
Blagovijest 56
Gospa - govor tko je u meni 57
Gospa - zemlja koju je rodio sam Bog . 58
Drugi bi jedva dočekali 59
O ružo, ružo 60

ČOVJEK - VOĆKA PUNA PLODA . 61

Ti budi sve 64
Što vjera svira 66

VJERA - ZLATNA ZDJELA 69

Vjera - izlaz u bezizlazu 72
Vjera i duhovni hod 73
Vjera i viđenja 74
Vjera i duhovni darovi 75
Vjera i Isus govore isto 75

LJUBAV NEMA GRANICE 77

Učiti od majke 80
Isus može umarati 80
Struja Božje ljubavi 81
Oboženje duše 82
I konačno drugi 83

ZALJUBLJENIK BOŽJE VOLJE . . 85

Polazište 88
Barem nek Tvoje mogu primati 90

ZRENJE KROZ PATNJU 91

Muka nas grli 94
Vazmeni smisao patnje 94
Svinjar među kraljevima 96
Drvo kao da plače 96
Samo muka vadi trnje 96
Ne muči, nego liječi 97

MOLITVA - ZABAVA 99

Zlato granice otvara 102
Ne zahtjev, nego molba 102
Molitva njegova 103
Molitva za svakoga 104
Moli kako možeš 105
Disanje duše 105

BDJETI ILI TRPJETI 107

Osluškivati 110
Dvoriti 111
Ići 112
Zapažanje nad duhovnikom 113

ZDRAVLJE DUŠE - KAO OČI U GLAVI 115

On ne trpi zato što je Bog 118
Čovječe gdje ti je pamet 118
To nije život 119
Primili smo pamet 120
Čovjek - slika Božja 121

ISPOVIJED - SIGURNIJI LET U NEBO 123

Sigurnije od zrakoplova 126
Važno je ne zakasniti 126
Isus voli puk 127
Praktična uputa 127
Da te ne bude strah 128
Izlaz svijeta u ispovijedi 129
Ustaje tko želi biti živ 129
Savjet duhovnom ocu 130

ŽIVOTOPISNI PODACI 131

SADRŽAJ 134

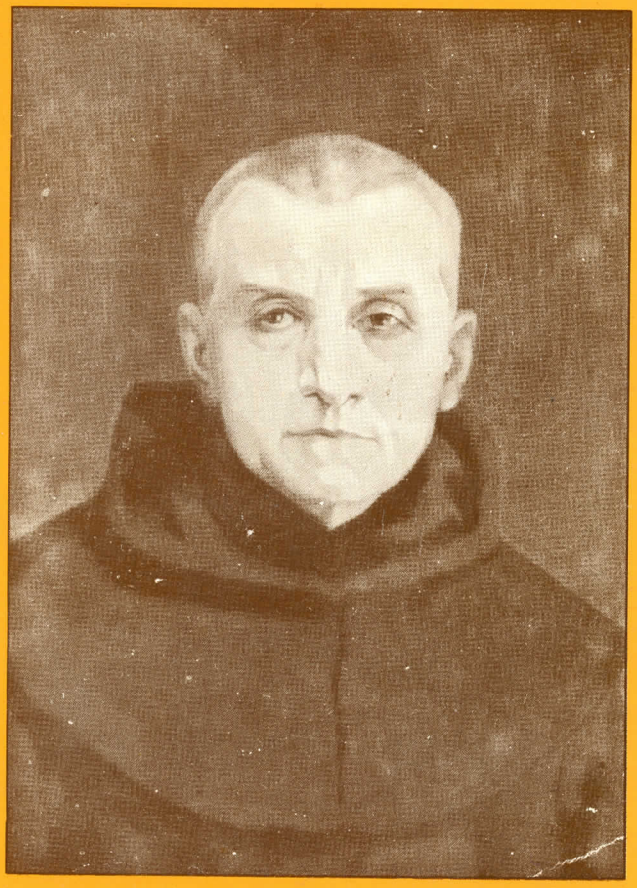

Portret SB. O. Gerarda Tome Stantić
Rad akademskog slikara Josipa Biffel

Tko primi kakovu milost po zagovoru SB.
neka obavijesti Vicepostulaturu:
41000 Zagreb, Česmičkoga 1.